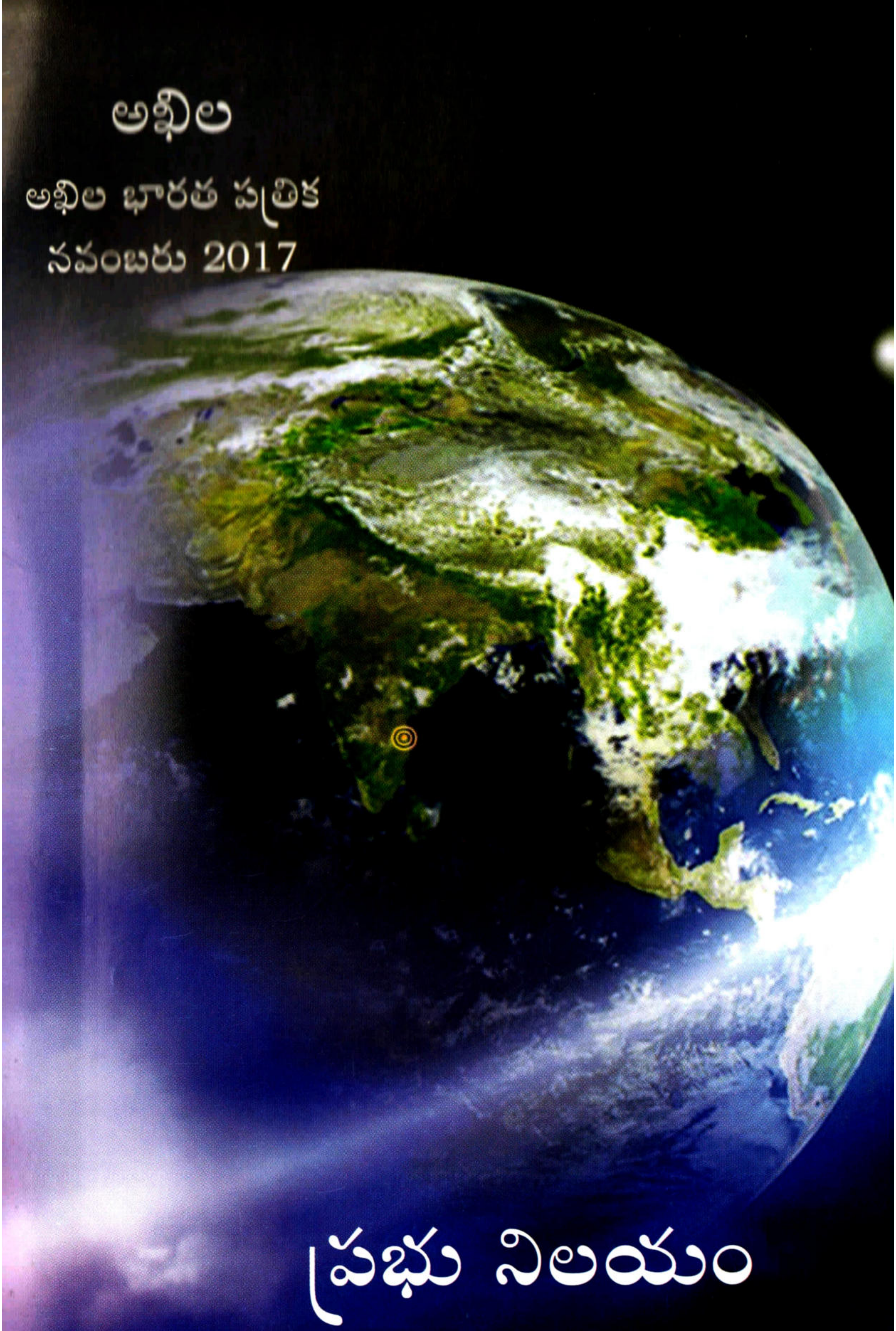
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

నవంబరు 2017

ప్రభు నిలయం

ప్రభు నిలయం

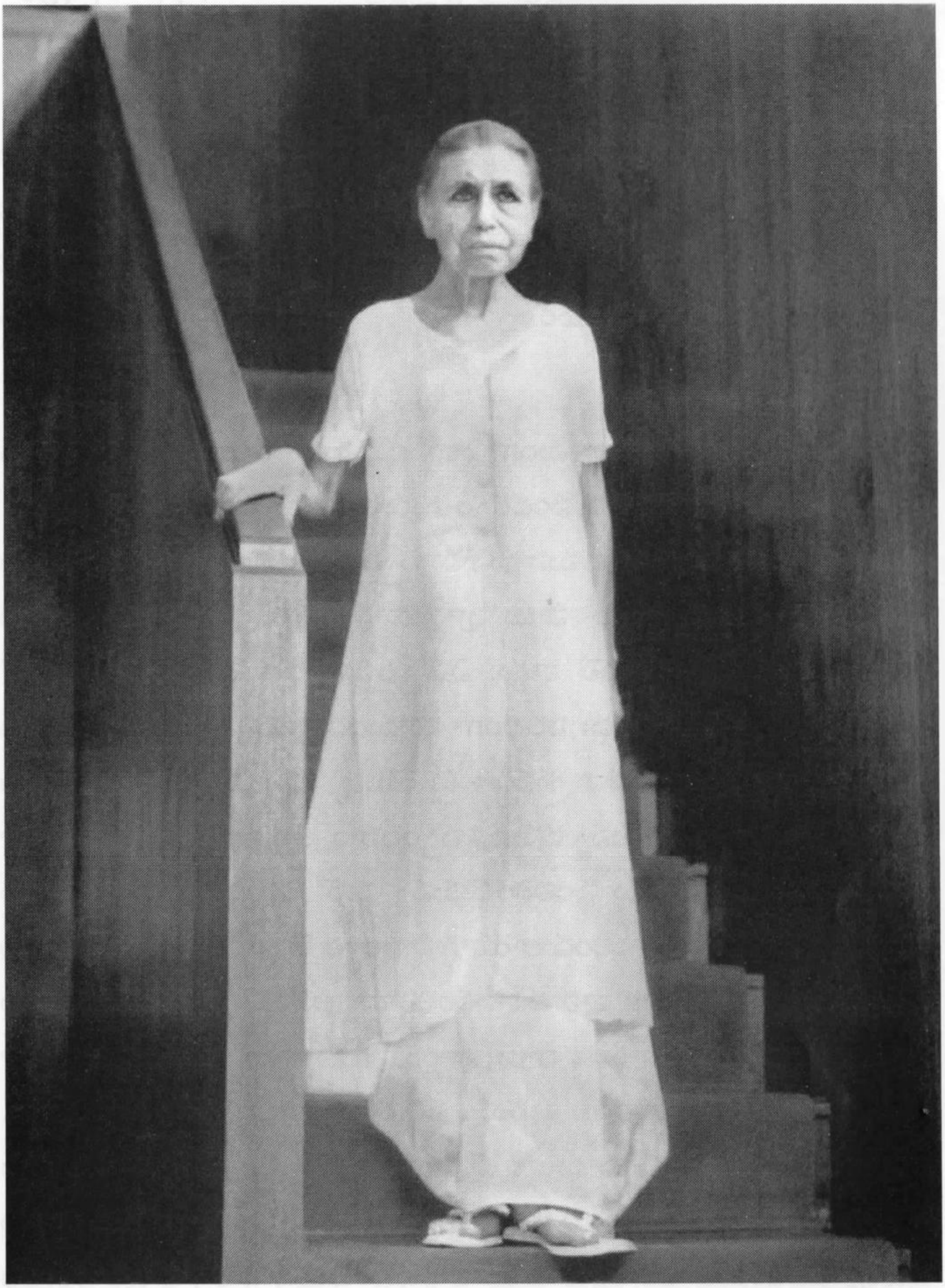
సంపాదకీయం

ప్రస్తుతం శ్రీఅరబిందో ఆశ్రమంగా పిలువబడుతున్న ఈ ఆశ్రమం స్థాపించబడి తొంభై సంవత్సరాలు గడిచిన సందర్భం గురుతుగా ఈ సంచిక సమర్పితం.

24 నవంబరు 1926 నాటి మహామహిమాన్విత సంఘటన తదనంతరం ఏర్పాటు గావించబడిన ఈ ఆశ్రమంతో పాటు పూర్ణయోగ తత్వం సమాచారం సుదూర తీరాలకు విస్తరించింది. అంతే కాదు, ఎచ్చోటనైనా అభ్యసించతగ్గ యోగంతో పాటు, ఆ మహితాత్ముల తపః పలితంగా భూమండలానికి, వ్యక్తులకు పై నుండి లభ్యమైన నూతన దివ్య చేతనా ప్రసరణ శక్తి యొక్క మహోన్నత ప్రభావానికి ఈ ఆశ్రమం కేంద్ర స్థానంగా నున్న దనుట నిస్సందేహం. అట్టి ముఖ్యమైన కారణంగా శాశ్వతమైన ప్రాధాన్యతను సంతరించుకున్న మరో విషయ మేమిటనగా, ఈ ఆశ్రమం కేవలం శ్రీమాతారవిందుల యోగ సాఫల్యత కోసం వారిచే ఎన్నుకోబడిన ఐహిక లోక ఆవాసమే కాక వారి తపోపీఠం కూడా. అనేకమైన ఇతర కారణాలను ప్రక్కన బెట్టితే, ఈ ఒక్క కారణం చాలు, పూర్ణయోగ మార్గానుసరులచే శ్రీఅరవిందా శ్రమం అత్యంత ప్రీతి పాత్రము మరియు పవిత్రమైనదిగా పరిగణించ బడటానికి. పూర్ణయోగం భౌగోళిక సరిహద్దులకే పరిమితం కానప్పటికీ, దాని అభ్యాసకులు విశ్వమంతటా విస్తరించి ఉన్నప్పటికీ, కేవలం దాని ప్రత్యక్ష ఉనికితో భూమండలం యొక్క దైవపరమైన ఆకాంక్షకు ఆమూలాగ్రంగా సత్తువ నిచ్చే పోషక విలువల కేంద్రంగా ఆశ్రమం నిలిచి వుంటుంది.

స్థలాభావ కారణంగా ఆశ్రమ జీవనం యొక్క బహుముఖ విశేషాలను సంచికలో విపులంగా చర్చించ వీలు గాకపోయినా, కొన్నింటిని మాత్రం ప్రస్తావించడమైనది.

సంపాదకుడు (అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి)

కాదు, ఆశ్రమంలో ఉండటం సరిపోదు — వ్యక్తి శ్రీమాతకు తెరుచుకొని, తాను లోకంలో ఏ బురదమట్టితో నైతే ఆడుతున్నాడో దానిని వదిలి వేయాలి.

CWSA 32:156 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

భగవంతుని స్వప్నం

భూమండలంపై ఏదో ఒక చోట ఏ దేశము హక్కు భుక్తంగా నాకే స్వంతమన లేన టువంటి ప్రాంత మొకటి ఉండి ఉండాలి. అచ్చట స్వచ్ఛమగు ఆకాంక్ష, సత్ప్రవర్తన గల సుగుణశీలురైన జనులు స్వేచ్ఛగా, విశ్వపౌరులుగా, అనన్యమగు పరమ సత్య ఏకాధిపత్యతకు విధేయులై జీవించగలరు. ఆ ప్రాంతం ప్రశాంతత, ఐక్యత, సామరస్యతలతో నిండి వుంటుంది. అచ్చట మనిషికి సహజంగా నుండే పోరాడే నైజం ప్రత్యేకంగా అతని కష్టాలకు, దుఃఖాలకు గల కారణాలను అణిచి వేయడానికి, అతని బలహీనతలను, అజ్ఞానాన్ని అధిగమించడానికి, అతని కున్న పరిమితులను, అశక్తతలను జయించడానికి వినియోగించ బడుతుంది. కోరికలను తీర్చడానికి, ఐహికానందం పొందడానికి పడే పాట్లు కన్నా ఆత్మ సంతృప్తికి, మానవ పురోగతికి కావలసిన అవసరాలను తీర్చాలనే ఆరాటానికి ప్రాధాన్యత వుంటుంది. ఈ ప్రదేశంలో బాలలు వారి ఆత్మానుసంధానం కోల్పోకుండా సమగ్రమైన పెరుగుదలను, అభివృద్ధిని సాధించ గలరు. విద్యాభ్యాసం కేవలం పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణులు కావడానికో లేక యోగ్యతా పత్రాలు పొందడానికో లేక ఉద్యోగాలు సంపాదించుకోవడానికో కాక ప్రస్తుత విద్యానైపుణ్యతలను మెరుగు పరచుకొనుటకు, క్రొంగ్రొత్త పోకడలను అనుకరించుటకు దోహద పడేదిగా నుంటుంది. ఇచ్చట బిరుదులు, హోదాలు, అంతస్తుల స్థానంలో సేవ చేయడానికి, పరిస్థితులను వ్యవస్థీకరించడానికి గల అవకాశాలు చోటు చేసుకుం టాయి. ప్రతి ఒక్కరు వారి దైహిక అవసరాలను అందరితో సమానంగా పొందగల వ్యవస్థ వుంటుంది. ఈ వ్యవస్థలో మేధాపరమైన, నైతికపరమైన, ఆధ్యాత్మిక పరమైన ఔన్నత్యం, జీవింతలో పొందే అధికారాలు, ఆనందాలు అధికమయ్యే విధంగా ప్రకటిత మవడానికి బదులు విధి నిర్వహణాల బాధ్యతల పెరుగుదలలో వ్యక్తపడతాయి. చిత్రలేఖనం, శిల్పకళ, సంగీతం, సాహిత్యం రూపాల్లో గల సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించు టకు అందరికీ ప్రవేశార్హత సమానంగా లభిస్తుంది. అయితే తద్వారా సమకూరే ఆనందంలో పాలు పంచుకోగల సమర్థత ప్రతి ఒక్కరి నైపుణ్యతను బట్టి నిర్ధారించ బడుతుంది గానీ వారి సామాజిక లేక ఆర్థిక స్తోమతను బట్టి కాదు. ఎందుకనగా ఈ ఆదర్శవంతమైన రంగంలో డబ్బుకు పెద్ద పీట వేయబడదు. భౌతిక సంపద కన్నా, సమాజంలో వున్న పేరు ప్రఖ్యాతుల కన్నా, వ్యక్తిగత విలువకు అధిక ప్రాధాన్యత

వుంటుంది. అక్కడ పని చేయడం జీవన భృతి సంపాదనకు మార్గంగా నుండదు. కానీ తమను తాము వ్యక్తపరచుకొనుటకు, తమ సమర్థతలను, సంభావ్యతలను మెరుగు పరచుకొనుటతో పాటు తమ వంతుగా సమాజ సేవ చేయడం వలన వ్యక్తులకు జీవనాధారం లభ్యమవుతుంది, కార్యాచరణకు రంగం ఏర్పడుతుంది. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే, మానవ సంబంధాలు ఏవైతే సర్వ సాధారణంగా కేవలం పోటీ తత్వం పైన, పోటీదారుల మధ్య తగవులాటలపైన ఆధారపడి వుంటాయో వాటికి బదులు కార్యాచరణలో ఒకరిని మించి ఒకరు నైపుణ్యత కనబరుస్తూ, పరస్పరం సహకరించుకుంటూ, నిజమైన సోదర భావంతో మెలుగుతుండటం సంభవిస్తుంది.

అలాంటి ఆదర్శాన్ని సాఫల్యం చేసుకోవడానికి ప్రపంచం ఇప్పటికీ సిద్ధపడి లేదు అని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. ఎందుకనగా మానవజాతి దానిని అర్థం చేసుకొని ఆమోదించటానికి తగినంత జ్ఞానం గానీ, దానిని అమలుపరచడానికి ఆవశ్యకమైన చేతనా శక్తిని గాని ఇప్పటికీ పుంజుకో లేదు. అందుకే అది ఒక స్వప్నమని అంటాను.

అయినా కూడా ఈ స్వప్నం సార్థకమొందే గమనంలో నున్నది. అది సాధించ డానికే మనం శ్రీఅరవిందాశ్రమంలో ఉద్యమిస్తున్నాము. ఆ కార్యం అతి కొద్ది స్థాయిలో, మన పరిమితమైన సాధనా సంపత్తికి సరిపడునట్లుగా కొనసాగుతున్నది. సాధన అంత సమగ్రంగా సాగటం లేదనుట నిజమే కాని, పురోగమన దిశగా సాగు తున్నది. కొద్ది కొద్దిగా మన గమ్యం దిశగా అడుగేస్తున్నాం. ఏదో ఒక రోజున ప్రస్తు త గందరగోళ పరిస్థితి నుండి బయట పడటానికి, ప్రస్తుత స్థాయి కన్నా మెరుగైన సామరస్యత, వాస్తవికత గల నూతన జీవం పోసుకొని, ఒక ఆచరణాత్మకమైన, సమర్థమైన విధానాన్ని ప్రపంచానికి అందజేయ గలమనే ఆశ వున్నది.

CWM 12:93-94

ఒక ప్రత్యేకమైన ఏర్పాటు

దేవుని కంఠస్వరం విన్నాను. దైవికమైన బలం, ప్రకాశం, మరియు శక్తి యొక్క సాక్షాత్కారానుభూతి కలిగింది. అది సర్వాన్ని పురోగమించునట్లుగా ప్రేరేపిస్తున్నది. (ఎప్పటి లాగే అది క్రియాశీలకమైన శక్తి). అది మిరుమిట్లు గొలుపుతున్న తెల్లని వెలుగు. కాని నాకు విచిత్రమైనదిగా కనిపించే దేమిటంటే అక్కడ నేను పూర్తిగా నా సహజ స్థితి కలిగి వున్నాను. ఇక ఈ ఆశ్రమం నా యొక్క చిన్న, అతి చిన్న

భాగమై వుండింది. ఆ అనుభవం కొనసాగినంత వరకు ఆ విధంగానే వుండింది — నాలో ఒక చిన్న భాగంగా. మిగిలినదంతా, కేంద్రీకృతమై లేదన లేను, కానీ సంపూర్ణంగా, సర్వ సాధారణంగా ప్రతి రాత్రి మామూలుగా జరిగే కార్యక్రమంలా వుండింది. నేను ఆశ్రమాన్ని స్పష్టంగాగ చూస్తున్నాను — కొన్ని ప్రత్యేక కారణాల వలన ఏదో ప్రత్యేకతను సంతరించు కొన్నట్లుండింది. కానీ నేను భౌతికంగా ఒక అపారమైన దేహం కలిగి వున్నా ననిపించింది, కానీ అది అతి చిన్నదిగా, అతి స్వల్పనమైనది.

నా దేహంతో పోలిస్తే, ఆశ్రమాన్ని బోలిన ఆ కట్టడం, నా నాభి స్థానమంత ఎత్తున వుండింది. శరీరం పరిమితిని మించి లేదని అనలేము గాని, కొన్ని ప్రత్యేకమైన లక్షణాలను లేక కొంత స్పష్టంగా రూపొందించబడని ఆకారాలను కలిగి వుండింది. శరీరంలోని ఒక భాగాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నట్లుగా అవి పరస్పరం ఒకదాని కొకటి అనుసంధానమై వున్నాయి. ప్రతి ఒక్కటి ప్రపంచ మందు జరిగే ఒక కార్యాచరణకో, లేక దానిలోని ఒక భాగానికో లేక అది ఏ విధంగా ప్రదర్శించబడు తుందో అనే దానికి సూచికగా వుండింది. ఆ విధంగా వాటి నిర్మాణం నాభి స్థానానికి దరిదాపుగా మొదలై క్రిందకు మూలాధారం వైపుగా సాగింది....

దాని రూపం నిడువుగా, క్రిందకు దీర్ఘంగా సాగదీసి నట్లుగా నుంది. (అది ఎప్పుడూ ఇట్టి రూపాన్నే కలిగి వుంటుంది). పై భాగం ఒక శిరస్సును బోలి వుండి రేఖలు గీతలు క్రిందిగా సాగి కనుమరుగైనాయి. అది ఎక్కడా తెరుచుకొని లేదు. ఆ పైన, అనేకమైన మసక బారిన పొరలు దానిని ఆవరించి ఉన్నాయి. అవి ముదురైన నీలారుణ వర్ణం గలవి. అది రక్షణను సూచించే రంగు. మిణుకు మిణుకు మంటున్న కాంతి దానిలో ప్రవేశిస్తూ ఉంది — ప్రవేశిస్తుండింది గానీ ఎటువంటి రంధ్రాలను చేయకుండా. అది ప్రతిదాని నుండీ సూటిగా దూసుకపోయింది. నీలారుణ వర్ణం ద్వారానే గాక ప్రతిదాని నుండి కూడా. అలా దూసుకుపోతూ, ఒక జలపాతంలా, రంగు రంగుల మెరుపులు చిందుతున్న ఒక ఆవరణలోకి ప్రవేశించింది. ఇలాంటి శక్తిధారా ఝరులు ఎల్లప్పుడూ వుంటాయి. ధారాపాతంగా పడుతున్న నీళ్ళు ప్రవహించకుండా, కనీసం అంతరించి పోకుండా నిలిచి వుండినట్లు. ఆ నీటి నిలువ ఒక ఓజస్సుల సంకలనం, ఒక సంక్షేపం. ఒక విధంగా దగ్గరగా అణచి వేయబడి అధిక స్థలాన్ని ఆక్రమించకుండా నిలిచి వుంటాయి. ఇక లోలోపల అది చలిస్తుంటుంది, కంపిస్తుంటుంది, కంపిస్తూనే వుంటుంది; అది వస్తూనే వుంటుంది — ఎక్కడి నుండి

వస్తున్నదో నీకు తెలియదు, కానీ దాని రాక కొనసాగుతూనే వుంటుంది, కూడుతూనే వుంటుంది.

అది ఒక శక్తి, దాని మధ్య భాగంలో ఒక తెల్లని కాంతి వెలుగుతూ వుంటుంది. అది దివ్యమాత యొక్క శక్తి. అది లోపల బాగా దట్టించబడి, కేంద్రీకరించబడి లేక ఘనీభవించబడిన వెంటనే అనేక రంగులను దాల్చింది — రంగు రంగుల మెరుపులు కదిలాడాయి — ఒక మూర్తిమంతంగా — దివ్యశక్తి పదార్థంలోకి ప్రవేశించినపుడు ఏ విధంగా మూర్తిమంత మౌతుందో ఆ విధంగా నుండినాయి ఈ రంగులు. (ఏ విధంగానైతే పదార్థం శక్తి యొక్క ఘనీభవించిన స్థితియో, ఇది ఘనీభవించిన దివ్యశక్తిగా తోచింది....)

The Mother: Conversations with a disciple

ఆశ్రమంలో పనులు జరిగే తీరు

...ఎప్పుడైనా గానీ ఒక ఆలోచనతో కూడిన ప్రణాళిక, ఒక ఖరారు చేయబడిన కార్యక్రమం లేక ముందుగా స్థిరీకరించబడిన ఏర్పాటు వుండేది కాదు. మొత్తం కార్యం ఒక చేతనాపూర్వక ఉద్యమం (చిత్ తపస్సు) ద్వారా, ఒక ప్రాణం పోసుకున్న జీవి పుట్టి, పెరిగి, వృద్ధి చెందినట్లుగా, సర్వదా పోషింపబడి, ప్రబలమై, బలపరచబడింది. దివ్యచేతనా శక్తి పదార్థంలోకి దిగి వచ్చి ప్రసరించగానే, అది ప్రకటిత మవడానికి తగిన ఉపకరణాలకై వెతుకుతుంది. ఉపకరణం ఎంత ఎక్కువగా వివృతమై, గ్రహణశక్తియుతమై, మలచుటకు వీలుగా నుంటే, ఫలితాలు అంత విశిష్టంగా నుంటాయనే విషయం చెప్ప నక్కర లేదు. సాధకులలోను, వారి ద్వారాను నిరాటంకంగా, సామరస్య పూర్వకంగా పని చేయడానికి ఆటంకపరచే రెండు ప్రతిరోధకాలు ఏవంటే:

1) చేతనాశక్తి కార్యాచరణకు, ప్రభావానికి అడ్డుపడే మానసిక ఊహాగానాలు మరియు ముందుగా ఏర్పడిన అభిప్రాయాలు.

2) మక్కువ చూపడం, అభిమానించడం లాంటి ప్రాణిక లక్షణాలు ఏవి భావ ప్రకటనను వక్రగతి పట్టించి, తారుమారు చేసేవి.

ఈ రెండు ప్రతిరోధకాలు అహంభావ జనిత సహజ ఫలితాలు. ఈ రెండింటి జోక్యం లేనప్పుడు నేను భౌతికంగా జోక్యం చేసుకోవలసిన అవసర ముండదు.

"శ్రీమాత ఇష్టపడతారు", "శ్రీమాత ఇష్టపడరు" అనే మాటలను నమ్మనని నీ వనటంలో నీవు నిజం పలికావు. అది కేవలం చిన్నపిల్లలు వెలిబుచ్చే అభిప్రాయం లాంటిది.

దివ్యశక్తి యొక్క, దివ్యచేతన యొక్క కార్యాచరణ తీరుపై ఒక స్పష్టమైన, కచ్చితమైన అవగాహన వుంది. ఎప్పుడైనా దివ్యశక్తి అపార్థం చేసుకోబడితే, లేక దివ్యచేతన కార్యాచరణ క్రమంలో అస్పష్టత చోటు చేసుకుంటే, నేను కలిగించుకొని పరిస్థితిని చక్కదిద్ద వలసి వస్తుంది.

లేనట్లయితే అందరికి ఇష్టారాజ్యంగా వర్తించే గొప్ప స్వేచ్ఛ కలుగుతుంది. ఎందుకనగా దివ్యచేతనా శక్తి తనకు తానుగా అసంఖ్యాక రీతుల్లో వ్యక్తపరచుకో గలదు. అట్టి అభివ్యక్తిని పరిపూర్ణం గావించుటకు, సమగ్ర పరచుటకు ఎట్టి అవకాశాలను వదల కూడదు. అందుకు సరైన మార్గం ఎన్నుకునే ముందు ప్రయత్నించి చూడటం అతి తరచుగా చేయవలసి వుంటుంది.

CWSA 35:676-77 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

నవ ప్రపంచ ఊయల

మానవజాతి ప్రస్తుతం సాధించిన విజయాలేవీ, అవి ఎంత గొప్పవైనా, మనం అను సరించడానికి ఆదర్శప్రాయమైనవి కావు. మానవ ఆదర్శాల పరిశీలనకు ఒక ప్రయోగశాల ఈ విశాలమగు ప్రపంచం.

మాన మాశించే ప్రయోజనం వేరు. ప్రస్తుతానికి మన విజయావకాశాలు తక్కువే అయినా భవిష్యత్తులో అవి పుష్కల మవడానికి మనం శ్రమిస్తున్నామని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు.

బాహ్యదృష్టికి ప్రపంచంలో నేటి వరకు సాధించబడిన అనేక విజయాలతో పోలిస్తే, మనం వెనుకబడి వున్నాము. అయితే, మన లక్ష్యం మానవ ప్రమాణాలకు దీటైన పరిపూర్ణతను సాధించుట కాదు. మనం భవితకు చెందిన అన్య అవసరాలకై ఉద్యమిస్తున్నాము.

ఆశ్రమం స్థాపించబడింది, సంకల్పించ బడింది ప్రసవ మొందే నూతన ప్రపంచానికి ఊయలగా ఉపయుక్త మవడానికి.

అందుకు ప్రేరణ పైనుండి లభించింది, మార్గ నిర్దేశక శక్తి పైనుండి లభించింది, సృజనాత్మక శక్తి పైనుండి లభించింది. ఇవన్నీ నూతన సాక్షాత్కార అవరోహణ కొరకు కృషి సల్పుతాయి.

కేవలం దాని తప్పిదాల వల్ల, దాని లోపాల వల్ల, దాని వైఫల్యాల వల్ల ఆశ్రమం ప్రస్తుత ప్రపంచానికి చెందినదిగా నున్నది.

మానవజాతి ప్రస్తుతం సాధించిన విజయాలకు ఆశ్రమాన్ని దాని ఇక్కట్ల నుండి బయటకి లాగే శక్తి లేదు.

కేవలం ఆశ్రమ సభ్యులు మొత్తం పరివర్తన చెందటం వలవ, వారందరు అవరోహణ చెందుతున్న పరమ సత్య దివ్యకాంతికి సమగ్రంగా ఉన్మీలమవటం వలన మాత్రమే ఆశ్రమం దానంతట అది తన ఇక్కట్ల నుండి బయట పడగలదు.

నిస్సందేజంగా ఈ కార్యం అసాధ్యమైనదే కానీ దానిని సాధించాలనే అదేశం మనకు అందింది. కేవలం ఆ ప్రయోజనార్థమే మనం భూమిపై వున్నాము.

సర్వోన్నతుడి సంకల్ప సహాయాలపై విఫలం చెందని విశ్వాసంతో చివరి దాకా ఈ కార్యాన్ని కొనసాగిద్దాం.

ఈ ప్రయోజనార్థం తమ జీవితం ధారపోయ నిశ్చయించుకున్న వారికి తలుపు తెరిచి వుంది, ఎప్పటికీ తెరిచే వుంటుంది.

CWM 13:109-110

ఒక ప్రకటన

ఎన్నో సంవత్సరాల నుండి ఆశ్రమం ఈ నగరంలో ఉన్నప్పటికీ ఇక్కడి జనం దానికి ప్రీతిపాత్రులు కాలేదు, ఎందుకనీ! అని విషయాలను పైపైన మాత్రమే చూసేవారు కొందరు అడగవచ్చు.

వెంటనే చెప్పవలసిన మొదటి సమాధానం: ఈ నగర జనాభాలో ఉన్నత శ్రేణికి చెందిన సంస్కారవంతులు, తెలివి గలవారు, పరపతి గలవారు, విద్యావంతులు, ఆశ్రమాన్ని స్వాగతించడమే గాక, వారి సానుభూతిని, ప్రశంసలను, సుహృద్భావనను కనబరిచారు. శ్రీఅరవిందాశ్రమానికి పాండిచేరిలో చాలా మంది చిత్తశుద్ధి, విధేయత

గల అనుయాయులు, స్నేహితులు ఉన్నారు.

ఈ సమాధానం మన వైఖరిని స్పష్టం చేస్తుంది. మనం ఏ విశ్వాసానికి, ఏ మతానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడం. మనం ఏ పాలనా వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా పోరాడం. మనం ఏ సామాజిక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడం. మనం ఏ దేశానికి, ఏ నాగరికతకు వ్యతిరేకంగా పోరాడం. మనం పోరాడేది అచేతనతో, అజ్ఞానంతో, అలసత్వంతో, అసత్యంతో.

మన ప్రయత్నమంతా భువిపై ఐక్యతను, జ్ఞానాన్ని, చైతన్యాన్ని, దివ్యసత్యాన్ని స్థిరపరచడం. దివ్యకాంతి, దివ్యశాంతి, దివ్యసత్యం, దివ్యప్రేమలతో కూడిన నూతన సృష్టి ఆగమనాన్ని ఏది వ్యతిరేకించినా దానిపై పోరు సల్పుతాం.

CWM 13:124-25 — శ్రీమాత

అనువాదం: సునీత శేఖర్

ఆశ్రమం శ్రీమాత సృష్టి. ఆమె లేకుండా ఆశ్రమం స్థాపించ బడేది కాదు. ఆమె నిర్వర్తిస్తున్న కార్యం ఆమె సృష్టించు కున్నదే కానీ ఆమెకు ఈయబడినది కాదు, ఆమె నుండి తీసుకో బడదు.

CWSA 32:83 — శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: సునీత శేఖర్

"ఆశ్రమానికి సంబంధించి మీరొక మూలాధారమైన విషయాన్ని అపార్థం చేసుకున్నారని నా అనుమానం. ఈ సంస్థ శ్రీఅరవిందులచే రూపొందించ బడిన నిర్వాహక విధులు, నియమాలు లేక నిబంధనలతో, వారి ఆజ్ఞానుసారం ఏర్పాటు చేయబడినది కాదు. వారిలో ప్రత్యక్షంగా వెలువరించబడిన పరమ సత్యము యొక్క దివ్యశక్తితో స్వయంగా దానంతట అది వృద్ధి చెందింది. అది ఆ పరమ సత్య ప్రగతిశీల కదలికలను మాత్రమే అనుసరించ గలదు. శ్రీఅరవిందులచే ఈ ఆశ్రమము రెండూ ఒక్కటిగా రూపొందిన ఒక సమగ్ర సంపూర్ణత. వారి అస్తిత్వము ఆశ్రమ మంతటా విస్తరించుకొని ఉండి, దాని స్థితిగతులను, కార్యకలాపాలను సమస్తాన్ని ఒక సామరస్య పూర్వక సమిష్టిగా, తనకు స్వంతమైనదిగా సమీకరించు కుంటుంది. దాని నడవడి దైవికమైన ఆత్మ యొక్క నడవడి, దాని అభివృద్ధి దైవికమైన ఆత్మ యొక్క అభివృద్ధి. ఆశ్రమం ఒక సాధకుల సమూహంగానో లేక శ్రీఅరవిందుల జీవితానికి, ఆకాంక్షకు, లక్ష్యానికి వేరైన ఉనికి గలది గానో పరిగణించడం పొరపాటు. దాని స్థితి, దాని కదలికలు, కార్యకలాపాలు ఆంతరికంగా ఏర్పడిన దాని పెరుగుదల, అభివృద్ధికి సమగ్రమైన సంకేతాలు. దీనికి చట్టాలు, నియమాలు లేక నిబంధనలు లేవు, కేవలం శ్రీఅరవిందులలోను, వారి ద్వారా చోటు చేసుకొనే అభివృద్ధి, ఆధ్యాత్మిక పెరుగుదల యొక్క ఏకైక సూత్రం తప్ప.

(శ్రీఅరవిందుల సూచనల ననుసరించి ఒక సాధకునిచే వ్రాయబడి, వారిచే సరిదిద్దబడిన ఉత్తరము. శ్రీ అమల్ కిరణ్ గారి 'Our Light and Delight, p. 8-9' లో ఉదహరింబడినది.)

అనువాదం: సునీత శేఖర్

పునాది

రూపాంతరీకరించబడిన జీవిత ప్రతిబింబం

సాధకుడు ఎలా వుండాలి? సాధకుని దృష్ట్యా నీవు చెప్పింది సత్యం. నీ భావనలను నేను ప్రశంసిస్తున్నాను. కానీ ఈ ఆశ్రమం కేవలం సాధకులకు మాత్రమే కాదని అందరికీ తెలుసు. ఈ ఆశ్రమం రూపాంతరీకరించబడిన జీవిత ప్రతిబింబం. ఇచట యోగాభ్యాసం చేసేవారు అల్ప సంఖ్యాకులు. ఇచట నేను శ్రద్ధగా సాధన చేసేవారిని మాత్రమే ఉంచితే అతి కొద్ది మంది మాత్రమే మిగులుతారు.

దైవం సర్వత్రా వున్నాడు, అన్నింటిలో వున్నాడు, అనే వాస్తవాన్ని శ్రీఅరవిందులు మనకు గుర్తు చేస్తుంటారు. యదార్థమైన దయాదాక్షిణ్యాలను పాటించమని మనల్ని ఆదేశిస్తుంటారు. దయ లేకుండా నిన్ను నీవు పరీక్షించుకో, అపుడు ఇతరులపై దయాదాక్షిణ్యాలను ఉదారంగా చూపిస్తావు అనే విషయాన్ని వారు ఎంతో అందంగా చెప్పారు.

ఆశ్రమం ఒక ప్రయోగశాల

ఆధార్ దాస్ చెప్పినట్లు ఆధ్యాత్మిక అధిమానస యోగానికి తప్పనిసరైన "ప్రయోగశాల" ఈ ఆశ్రమము. ఇచ్చట అన్ని కోవలకు చెందినవారు వుంటారు. ఎందుకనగా మార్పిడి సమస్యకు అనుకూల, ప్రతికూల అంశా లన్నింటిని పరిగణన లోనికి తీసుకోవాలి. ఒకే మనిషిలో ఈ రెండు లక్షణాలు మిళితమై వుంటాయి. సాత్వికులు, సంస్కారవంతులు మాత్రమే యోగాభ్యాసానికి వచ్చినట్లయితే ప్రయత్నం విఫల మవుతుంది, కారణం పృధ్వీతత్త్వము లోని ప్రాణిక అంశాని కున్న ప్రతిబంధకం మూలంగా అధిగమించబడ లేదు గనుక. కొన్ని పరిస్థితులలో ఒక అధిమానసిక పార మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక అస్తిత్వాలపై ఆధిపత్యం వహించి వాటిని ప్రభావితం చేస్తుంది. అయితే మనషిలో అధిమానసిక లేక ఉన్నతమైన రూపాంతర పరివర్తనను కలిగించ లేదు. ఆశ్రమంలో నలుమూలల నుండి వచ్చిన వారుంటారు.

సామూహిక యోగాచరణలో — ఒక్కొక్కరికి కాకపోయినప్పటికి — ప్రతి స్తరంలోను దాని కుండే కష్టాలు ఉత్పన్న మవుతాయి. సాధకులు ఊహించని

పరిణామాలు ఆశ్రమంలో చోటు చేసుకోవటం ఇందు వలననే. ప్రయోగశాలలో ప్రాథమిక అభ్యాసం ముగిసిన తర్వాత విషయాలలో మార్పు జరిగి తీరుతుంది.

సహ యోగుల మధ్య సాధారణమైన మానవ సంబంధా లుండాలనే వత్తిడి ఏమీ లేదు. (సద్భావన, కష్టసుఖాల పరిగణన, ఉపచారము ఉన్నప్పటికీ) ఎందుకనగా అది ఆశ్రమ లక్ష్యం కాదు. నూతన చైతన్యంలో ఐక్యత సాధించటానికి ప్రతి ఒక్కరు మొదట సాధనచేయాలి, నూతన చైతన్యం పొందాలి, ఏకతను సాధించాలి.

సాధకులలో ఏ లోపాలున్నా, పైనున్న దివ్యకాంతి వాటిని తొలగిస్తుంది. సత్య నియమా నికి అలవాటు పడిన ప్రకృతులను సాత్విక విధానం మాత్రమే మార్చగలదు.
CWSA 35:600-01

యోగాభ్యాసం చేయాలని నిర్ణయం

శ్రీఅరవిదుల యోగాన్ని ఆచరించటమంటే వ్యక్తిలో సమగ్రమైన మార్పు తేవటం, జీవితంలో ఏకైక లక్ష్యాన్ని కలిగి వుండటం. ఆ లక్ష్యం తప్ప ఏదీ వుండ కూడదు. కావాలన్నా, వద్దన్నా ఆ లక్ష్యం వ్యక్తిలో స్పష్టంగా వుండాలి. ఆ లక్ష్యం లేకున్నా సత్ సంకల్పం, సేవా నిరతి, అవగాహన గల జీవితాన్ని కలిగి వుండవచ్చు. సులభంగా దివ్యకార్యాన్ని నెరవేర్చుటకు శ్రమించ వచ్చు — ఎన్నో కార్యాలు చేయవచ్చు. కాని దీనికి యోగాచరణకు మధ్య చాలా వ్యత్యాస ముంటుంది.

యోగాచరణ నిన్ను వరించాలంటే నీవు చేతనాయుతంగా కోరాలి. ప్రారంభించే ముందు అది ఏమిటో తెలుసుకోవాలి, దాన్ని గురించి ఒక తీర్మానాన్ని గైకొనాలి. ఒకసారి తీర్మానం గైకొన్నాక దానిని ఏ మాత్రం సడలించ కూడదు. ఆ కారణంగానే దానిని గురించిన సంపూర్ణ జ్ఞానంతో దానిని చేపట్టాలి. నేను యోగా చేయాలి అని అన్నప్పుడు నీవు ఏమి నిశ్చయించుకుంటున్నావో నీవు తప్పక తెలుసుకోవాలి. అందుకనే నేను ఎప్పుడూ నిన్ను బలవంతం చేసానను కోను. దాన్ని గురించి నీకు చెపుతా, ఓహ్, దాన్ని గురించి ఎంతో చెప్తాను. కానీ వ్యక్తిగతంగా మాత్రం. "అవును, ఏ విధంగా నైనా నేను యోగం చేయాలి. యోగం గురించి నా అభిప్రాయం నా కుంది" అని ఎవరు వచ్చి చెప్పారో వారికి.

అయితే వారికి అది వేరే విధంగా నుంటుంది. వారి జీవన పరిస్థితులు, ముఖ్యంగా అంతరంగంలో, వేరుగా వుంటాయి, అంతరంగంలో మార్పులు జరుగుతాయి.

పరిస్థితిని చక్కబెట్టేందుకు ఒక చైతన్యం నిరంతరం పని చేస్తూ వుంటుంది. అది నిన్ను ముందుకు పోనీయని అడ్డంకులను ఎదుర్కొనేటట్లుచేస్తుంది. నీ తప్పిదాల వల్ల, నీ గ్రుడ్డితనం వల్ల నీ తల బొప్పి కడుతుంది. యోగం చేయాలనుకునే వారికి మాత్రమే ఇలా జరుగుతూ వుంటుంది. ఇతరులకు దివ్యచైతన్యం ఒక జ్యోతి వలె, ఒక జ్ఞానం వలె, ఒక రక్షణ వలె, ఒక పురోగమన శక్తి వలె పని చేస్తూ వుంటుంది. తద్వారా వారు అధిక శక్తులను పొందవచ్చు, సాధ్యమయినంత వరకు అనుకూల వాతావరణంలో వృద్ధి పొందవచ్చు.

తీర్మానం లోనుండి రావాలి. యోగమనగా ఏమిటో అవగాహన పొంది యోగం కోసం వచ్చేవారి జీవన పరిస్థితులు ఇచ్చట వేరుగా వుంటాయి. బాహ్యంలో భేదం లేకున్నా, అంతర్గతంగా భేదం వుంటుంది. చైతన్యంలో సంపూర్ణత వుంటుంది., అది దాని మార్గం నుండి వారిని ప్రక్కకు వైదొలగ నీయదు. ఒకరు చేసే తప్పులు స్పష్టంగా తెలుస్తాయి. వాటి ఫలితాలు ఎంత బలంగా కనిపిస్తాయంటే ఏ తప్పూ చేయకూడ దనుకుంటారు, లేకపోతే పరిస్థితులు తీవ్రతర మవుతా యనుకుంటారు. కానీ ఎప్పుడూ అలా వుండదు.

CWM 7:198-99 శ్రీమాత

ఇతర సంస్థల వలె గాక మరొక సదుద్దేశ్యంతో ఈ ఆశ్రమం నిర్మించబడింది. ప్రపంచాన్ని పరిత్యజించడానికి కాదు. కానీ ఇది ఒక కేంద్రంగా, ఒక ఆచరణ క్షేత్రంగా, మరొక జీవిత పరిణామం కోసం, ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక చైతన్యానికి జీవి తాన్ని నడిపించే ఒక గొప్ప స్ఫూర్తిగా రూపందుకుంటోంది. సాధారణ జీవితాన్ని వదలి ఇచట ప్రవేశించటానికి ఒక దశ అంటూ లేదు. ఇది వ్యక్తిగత అవసరంపై సహజోద్వేగంపై, సాధ్యతపై లేక సలహాపై ఆధారపడి వుంటుంది. నిర్ణయం శ్రీమాతది మాత్రమే.

CWSA 35:592-93 శ్రీఅరవిందులు

ఇచ్చట వుండటం సులభం కాదు

పైకి కనిపించే వాటిని బట్టి నిర్ణయించ కూడదు. ఇతరులు చెప్పేవి విన కూడదు. ఎందుకంటే ఈ రెండూ సాధకులను తప్పు దారి పట్టిస్తాయి. నీవు వదలి వెళ్ళాలనుకుంటే వెళ్ళవచ్చు. బాహ్యకారణాల దృష్ట్యా అది మంచిది కావొచ్చు.

అదీ గాక, ఇచట వుండటం అంత సులభం కాదు. ఆశ్రమంలో బాహ్య క్రమశిక్షణ

వుండదు, పైకి కనబడే పరీక్షలు లేవు. కాని అంతరంగిక పరీక్ష కఠినంగా వుంటుంది, నిరంతరం వుంటుంది. అహంకారాన్ని జయించాలనే చిత్తశుద్ధితో కూడిన కోరిక వుండాలి, డాంబికాన్ని జయించాలి.

సంపూర్ణ శరణాగతి బాహ్యంగా సమకూర్చ బడదు. అయితే ఎవరు ఇక్కడ ఉండాలని ఇష్టపడతారో వారికి అది అవసరం. శరణాగతి శ్రద్ధను పరీక్షించటానికి ఎన్నో పరీక్షలు ఎదురవుతాయి. ఏమైనా దైవకృప, దైవ సహాయం, కోరుకున్న వారికి ఎల్లప్పుడు వుండనే వుంటాయి. నమ్మకం, విశ్వాసం వున్న వారికి వాటి శక్తి అపరిమితం.

CWM 13:111 శ్రీమాత

అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

ఆశ్రమంలోని భౌతిక జీవిత పునాదులు

ఇక్కడ భౌతిక జీవితానికి సాధ్యపడేవి కేవలం రెండు పునాదులు. ఒకటి తనని తాను ఇచ్చుకోవడం అనగా ఆత్మసమర్పణ మరియు పూర్తిగా తనని తాను సమర్పించుకోవటం అనగా శరణాగతి సిద్ధాంతం పైన స్థాపించబడిన ఆశ్రమం యొక్క సభ్యుడవడం. తాను ఆ దైవానికే చెంది, తనకి కలిగినదంతా ఆ దైవానికే చెందినదై వుంటుంది. ఆ ఇవ్వటంలో కూడా తన స్వంతమని అనుకుంటున్న దానిని ఇస్తున్నానన్న భావన కాక, ఆ దైవానికి అప్పటికే చెందిన దానిగా భావించి ఇవ్వడం. అది చెల్లుబాటు అని కాని, లేక, అది తిరిగి రావాలన్న ప్రశ్న అక్కడ లేదు, బేరసారాలు లేవు, కోరికకు కాని, అడగటానికి కాని స్థానం లేదు. శ్రీమాత సర్వాధికారిణియై ఎంత చక్కగా అవసరాలను ఏర్పాటు చేయవచ్చో అంతగా ఆమె వద్ద ఉన్న సాధన సంపత్తికి, ఆమె ఉపకరణాల సామర్థ్యానుసారం సమకూరుస్తారు. ఆమెకు సాధకుల యొక్క మానసిక స్థితిగతుల ననుసరించి లేక భౌతిక కోరికలు మరియు అడిగే వాటి ననుసరించి పని చెయ్యవలసిన అవసరం లేదు. వారితో వ్యవహరిస్తున్నప్పుడు ఆమె స్వతంత్రంగా వ్యవహరిస్తారు. సాధకుని యొక్క వాస్తవిక అవసరాన్ని గుర్తించి లేక అతని ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి ఏది మంచిదని ఆమె భావిస్తారో ఆ విధంగా చేస్తారు. ఎవరూ ఆమె మీద

తమ స్వంత అభిప్రాయాలు కాని నియమాలు కాని విధించి న్యాయనిర్ణేతలు కాలేరు. కేవలం ఆమె మాత్రమే నియమాలు విధించ గలరు. అవసరమనిపిస్తే ఆమె వాటి నుండి విడివడ గలరు కూడా, కాని ఎవరూ ఆమెను అలా చెయ్యమని ఒత్తిడి చెయ్య లేరు. వ్యక్తిగతంగా అడగడమూ మరియు కోరికలు ఆమెపై మోపబడ లేవు. ఒక వేళ ఎవరికైనా ఏదైనా అత్యంత అవసరమని అనిపించినపుడు లేక తనకి అప్పగించబడిన బాధ్యతను గూర్చి ఏదైనా సలహా ఇవ్వాలనిపించినప్పుడు అతడలా చెయ్యవచ్చు, కాని ఆమె అనుమతి ఇవ్వకపోతే, అతను తృప్తి చెంది ఆ విషయాన్ని వదిలి పెట్టాలి. ఇదే ఆ ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణకు, ఆ దివ్యసత్యానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ దాని మూర్తి రూపం ధరించిన ఆ ఒకరే దానికి కేంద్రం. అయితే ఆమె అదైనా కావాలి మరియు ఇదంతా పదార్థ జగత్తు యొక్క సహజ వివేకం కావాలి, లేక ఆమె అది కానప్పుడు ఇక్కడ ఎవరూ ఉండవలసిన అవసరం లేదు. ఎవరికి కావలసిన దారిలో వాళ్ళు వెళ్ళవచ్చు. ఇక ఆశ్రమమూ లేదు, యోగమూ ఉండదు.

కాక, ఒక వేళ ఆశ్రమ సభ్యుడవ్వడానికి సిద్ధపడి లేకపోతే ఇక్కడి అనుశాసనాన్ని సహించలేక పోయినప్పటికీ యోగసాధనలో ఏదో ఒక స్థానానికి ప్రవేశార్హత పొందితే అతను వేరుగా ఉండి అతని ఖర్చు లతడే భరించుకోవాలి. భౌతికంగా జీవితంలో అతనికి ఎటువంటి అనుశాసనము వర్తించదు, కేవలం పని సవ్యంగా జరగడానికి అవసరమయ్యే నియమాలు మాత్రమే వర్తిస్తాయి.

భౌతికమైన బాధ్యత ఏదీ శ్రీమాతకి ఉండదు.

CWSA 32:374-75

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. విజయలక్ష్మి

పృథ్వీ మండలం యొక్క సంకేతాత్మక ప్రాతినిధ్యం

పరిణామానికై అత్యంత తక్కువ సిద్ధంగా ఉన్న అన్ని రూపాలను కూడా కలుపుకుని పృథ్వి అంతా పరిణామం చెందడానికి తయారు చెయ్యడమే ఉద్దేశ్యం. అందు కోసం మనం పనిచేయడానికి, పరస్పర సహకారం అందించుకోవడానికి పృథ్వి పై ఉన్న అన్ని పదార్థములకు, ఒక సంకేతాత్మక ప్రాతినిధ్యము ఉండి తీరాలి. విశ్వము యొక్క సంకేతాత్మిక ప్రతినిధి పృథ్వి అయినప్పుడు, పృథ్వి యొక్క సంకేతాత్మక ప్రతినిధి సమూహ మవుతుంది.

శ్రీఅరవిందులు, నేను 1914 వ సంవత్సరములో ఈ విషయము చర్చించి నప్పుడు (చాల కాలము క్రిందట) మేము రెండు సంభావ్యతలను గమనించాము: ఒకటి మేము ఇప్పుడు చేస్తున్నది, లేక అతిమనస్సు ప్రాప్తించే వరకు ఏకాంతవాసము మరియు ఒంటిరిగా ఉండటమే కాకుండా పదార్థ పరిణామ క్రమాన్ని ఆరంభించే వరకు, ఈ కార్యం నుండి మనల్ని మనం వేరుపరచుకో లేమని, ప్రగతి మార్గంలో పయనిస్తున్నప్పుడు, మనం అత్యంత అధికంగా విశ్వముతో మమైక్య మవుతామని, పర్యవసానంగా ఎలాగైనా ఆ భారాన్నంతా మనం మనపై మోపుకుంటామని శ్రీఅర విందులు సరియగు విధంగానే నుడివారు.

ఒక కూడలి తయారగు విధంగా మనుషులను ముందుకు తీసుకు రావడానికి జీవితమే స్పందించింది. అయితే, పనిని ఇది మరింత క్లిష్టంగా, కష్టతరంగా చేస్తుందని మేము స్పష్టంగా చూశాం (ఇది నాకు మరింత గురుతర బాధ్యతను, సమగ్రమైన పనిని కలిగిస్తుంది.) కాని, అన్ని విషయాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని చూస్తే — దివ్యకార్యం కొరకు — ఇది అనివార్యమైనదే కాక వదిలి పెట్ట కూడదనిది కూడా. ఎలా చూసినా మేము తరువాత సరి చూసినట్లుగా, ప్రతీ ఒక్కటి ఒకే సమయంలో ఒక ప్రత్యేక కష్టాన్ని పరిష్కరించడానికి మరియు ఒక సంభావ్యత ప్రతినిధిగా వ్యవహరిస్తుంది.

శ్రీమాత: ఒక సాధకునితో సంభాషణలు సెప్టెంబరు 20, 1960

ఒక సామూహిక కార్యం మరియు సామూహిక యోగము

పృథ్వి కొరకై పని చేయుట మినహాయించి (అనగా వ్యక్తిగత పరిణామం కంటె అధికంగా అని అర్థం) వ్యక్తిగతంగా, ఏకాంతంగా రూపాంతరీకరణ చేయడం

సాధ్యమూ కాదు, ఉపయోగకరమూ కాదు. (అంతే కాక ఏ ఒక్క మానవుడు తన స్వశక్తిపై మాత్రమే ఆధారపడి రూపాంతరణకై పని చేయ్య లేడు. యోగసాధన యొక్క లక్ష్యము ఏదో ఒక చోట అతిమానవుడిని సృష్టించడము కాదు) యోగము యొక్క లక్ష్యము అతిమానస చైతన్యమును భూమిపై అవతరింప చేసి, దానిని అక్కడ స్థాపించి, వ్యక్తిగత, సామూహిక అంతరికక మరియు బాహ్య మానవ జీవితాన్ని శాసించే అతిమానస చైతన్యము అనే సిద్ధాంతముతో ఒక కొత్త జాతిని సృష్టించడం కనుక ఆశ్రమం యొక్క అస్తిత్వము, మాకు కాని లేక ఏ ఒక్క వ్యక్తికి కాని ఎటువంటి కష్టాలు కల్పించినా తప్పనిసరి అయింది. దాని పద్ధతి ఒక మనిషికి ప్రతినిధులుగా ఆశ్రమవాసులను మరియు ఇతరులను సాధారణ పృధ్వీగత చేతనలో కూడా ఒక నిశ్చిత విధానంలో పని చేయించుట ద్వారా, మనిషిలో పృధ్వీ చేతనను తయారుచేసి అతిమానస శక్తిని అవతరింప చెయ్యడం. వారి వారి సాధన ననుసరించి ఒకరి తరువాత ఒకరు ఆ శక్తిని స్వీకరించడం ద్వారా భౌతిక ప్రపంచంలో అతిమానస చైతన్యం స్థాపించ బడడమే కాక దానిని విస్తరింప చెయ్యడానికి ఒక మూలాన్ని సృష్టించడం సాధ్యమవుతుంది.

CWSA 28:296 — శ్రీఅరవిందులు

ఇది ఇతర ఆశ్రమముల వంటిది కాదు. ఇచటి సభ్యులు సన్యాసులు కారు, ఇచటి యోగసాధన ఏకైక లక్ష్యము మోక్షం కాదు. ఇచట జరిగేది ఒక పనికి తయారీ. ఆ పని యోగిక చేతన మరియు యోగ శక్తుల మీద స్థాపించబడుతుంది తప్ప దానికి వేరే పునాది అంటూ ఉండదు. ఈ లోపల ఇచట ఉన్న ప్రతీ సభ్యుడు తన ఆధ్యాత్మిక సంసిద్ధతలో భాగంగా ఆశ్రమ మందలి ఏదో ఒక పని చేస్తూ ఉండాలి.

CWSA 29:232 — శ్రీఅరవిందులు

భావానువాదం: డా. విజయలక్ష్మి

సాధన యొక్క లక్ష్యము, నియమ నిబంధనలు

సాధారణ సాధనల లక్ష్యం సర్వోత్కృష్ట చేతన (సత్ -చిత్ -ఆనందం) తో ఐక్యం గావడం. ఎవరైతే ఆ లక్ష్యం చేరుకుంటారో, వారు వారి స్వంత విముక్తికి సంతృప్తి చెంది దుఃఖభూయిష్టమైన ఈ ప్రపంచాన్ని దాని దౌర్జన్య స్థితికి వదిలి వేస్తారు. అందుకు వ్యతిరిక్తంగా శ్రీఅరవిందుల సాధన, ఇతరులు వదిలిపెట్టిన స్థాయి నుండి ప్రారంభమవుతుంది. ఒకసారి సర్వోన్నత చైతన్యముతో ఐక్యత సిద్ధించితే, ఆ సిద్ధిని వ్యక్తి బాహ్య ప్రపంచము లోకి కొనివచ్చి, భూమిపై జీవన పరిస్థితుల పరివర్తనను పూర్తిగా నెరవేర్చాలి. ఈ లక్ష్యానికి అనుగుణంగా పూర్ణయోగ సాధకులు ధ్యాన చింతనా జీవితం గడపటానికి ప్రాపంచిక జీవితం నుండి నిష్క్రమించరు. ప్రతి సాధకుడు తన సమయంలో కనీసం మూడవ వంతైనా ప్రయోజనకరమగు పనికి వినియోగించాలి. ఆశ్రమంలో అన్ని రకముల కార్యక్రమములు వుంటాయి. ప్రతి ఒక్కరూ తమ తమ స్వభావాలకు అనుకూలమైన పనిని స్వీకరించాలి. అయితే అది సేవా దృక్పథంతో, శ్రద్ధతో, నిస్వార్థతతో, సమగ్ర యోగసాధనా లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో నుంచుకొని చేయవలసి వుంటుంది.

ఈ ప్రయోజనం సాధించటానికి ఆశ్రమం వ్యవస్థీకరించ బడింది — ఆశ్రమవాసులందరూ తమ అవసరాలు సంతృప్తికరంగా తీర్చుకొని, వారి పోషణ గురించి చింతించ నవసరం లేని విధంగా.

నిబంధనలు కొద్ది పాటిగానే వుంటాయి. వాటిని సంతోషంగా పాటించడానికి అభివృద్ధి సాధించడానికి కావలసిన స్వేచ్ఛ ప్రతి ఒక్కరి కీయబడింది. అయితే కొన్ని విషయాలు మాత్రం కచ్చితంగా నిషేదించ బడ్డాయి. అవి 1) రాజకీయాలు 2) ధూమపానం 3) మద్యపానం 4) లైంగిక సంబంధాలు.

అందరికీ ఆరోగ్యం, సంక్షేమం, శారీరకాభివృద్ధి అవసరాలు, చిన్నా, పెద్దా, యువత, ముదుసలు లనే తేడా లేకుండా అందించడానికి తగిన శ్రద్ధ తీసుకోబడింది.

CWM 13:107-08

శ్రీఅరవిందులు

జి. వి. యస్. వి. ప్రసాదరావు

ఆశ్రమ వాతావరణం

ఆశ్రమం దివ్య కంపనములతో ఆవేశితమైన ఒక ప్రదేశం

ఇటువంటి ప్రదేశంలో, కొన్ని శక్తులు, కంపనాలు వాతావరణంలో ఆవేశింపబడి ఉంటాయి. అవి తమంత తాముగా కంటికి కనబడే వస్తువుల్లోను, స్పర్శనీయమైన వస్తువుల్లోను కనిపించవు కాని మార్పులు కలుగ జేయగలవు. అవి ఒక పద్ధతి ప్రకారం జరుగుతాయి కాబట్టి తార్కికంగా మనం ఒక స్థితి నుండి మరో స్థితికి వెళ్తాము. ఇదే తర్కం, ఏదో సాధారణ జీవితంతో సంబంధం లేనిది ఇక్కడ ఉన్నదని తెలుసుకోడానికి, మీకు అడ్డు పడుతుంది. సాధారణ బుద్ధికి చెందిన అవగాహన తప్ప, ఇతర అవగాహనలు లేనివారు, ఎవరైతే విషయాలను సాధారణంగా జీవితంలో జరిగేవిగా చూస్తారో వారు — "ఓహో, ఇక్కడంతా సాధారణంగానే ఉన్నది" అని చెబుతారు. కేవలం భౌతిక అవగాహన తప్ప, ఇతర అవగాహనలు లేనివారికి, ఈ కంపనాల లక్షణం తెలుసుకో లేనివారికి, వీటికి సంబంధించినదేదీ, వారిలో లేని వారికి ఒక వేళ ఉన్నప్పటికీ, అది తగినంతగా మేల్కొల్పబడని వారికి ఇక్కడి జీవితం భౌతిక జీవితంలాగే వుంటుంది. వారు చెప్తారు — "ఇది భౌతిక జీవితం లాగే ఉంది, బహుశా నీకు జీవితం గురించి కొన్ని సొంత అభిప్రాయా లుండొచ్చు, చాలా మందికి వారి స్వంత అభిప్రాయా లుంటాయి, నీవు కొన్ని ప్రత్యేక పద్ధతులలో పని చేయవచ్చు, అలాగే ఒక ప్రత్యేక పద్ధతిలో పని చేసే వారు అనేక మంది ఉంటారు, వారు అనుకుంటారు — ఇక్కడి జీవితం నే జీవించే జీవితంలాగే ఉన్నది" అని. ఇక్కడ అతిమానస శక్తి, కొన్ని క్షణాల లోనే అభివ్యక్త మైనప్పటికీ, అది చైతన్య వంతమై ఉన్నప్పటికీ, అది పదార్థం పై ప్రభావం చూపినప్పుడు, ఆ కంపనాలలో పాల్గొననివారు ఆ అనుభూతి పొందలేరు. జనం అంటారు — "అతిమానస శక్తి అభివ్యక్తమైనప్పుడు, అది మనకు బాగా తెలుస్తుంది, అది కనబడుతుంది" అని, కాని తప్పనిసరిగా జరగ నవసరం లేదు. అక్కడే నివసిస్తూ, ఆశ్రమంలో నుండే పోతూ, వాతావరణంలో ఏ మాత్రం తేడా గమనించలేని తక్కువ సున్నితత్వం గల సాధారణ జనం కంటే వీరేమీ ఎక్కువ కాదు.

వినండి. నేను జపాన్ నుండి తిరిగి వస్తున్నాను ఆశ్రమానికి. నేను సముద్రంలో ఓడ పై ఉన్నాను, దేని కోసం నిరీక్షించకుండా. అప్పుడు హఠాత్తుగా, పాండిచ్చేరి

నుండి రెండు మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నప్పుడు, వాతావరణ భౌతిక లక్షణం, గాలి లక్షణం, ఎంతగా మారిందంటే మేము శ్రీఅరవిందుల 'ఆరా' (తపోశక్తి వ్యాపించిన ప్రదేశం) లో ప్రవేశిస్తున్నట్లు మాకు తెలిసింది. అది ఒక భౌతిక అనుభూతి. తగినంతగా మేలుకున్న చైతన్యం గల వారందరూ ఇదే అనుభూతి పొందగలరని హామీ ఇస్తున్నాను. *CWM 4:22-23*

శ్రీఅరవిందులు ఇంకా ఎక్కువ అందుబాటులోకి వచ్చారు

నిస్సందేహంగా, ఇప్పుడు నీవు వారితో సులభంగా సంప్రదించ గలవు.

వారికి వారుగా శ్రీఅరవిందులతో సంబంధ మేర్పరచుకొని ప్రశ్నలకు సమాధానాలు కనుగొన్న వారెందరో ఉన్నారు. వారు, ఇప్పుడు ఎక్కువ అందుబాటులో, ఎక్కువ క్రియాశీలంగా ఉన్నారు.

ఏదైనా సరిగా లేనపుడు, దాని కారణం నీవు తెలుసుకో దలిచినపుడు లేదా ఒక బలహీనతను నీవు తొలగించు కోవాలనుకున్నప్పుడు, లేదా శుభ్రపడాలి, నయమవాలి అనుకున్నప్పుడు, లేదా ఏదైనా కష్టం శుద్ధి కావడానికి తొలగింప బడాలి అనుకున్నప్పుడు, ఏ సమాధానానికైనా, సూటిగా అడగండి శ్రీఅరవిందులను వారి సమాధి వద్ద. నీవు వెంటనే పొందగలవు వారి సమాధానం. సమాదానమే కాకుండా, వారి ఆశీస్సులను, వారి జాలి, వారి శాంతి, వారి వెలుగును కూడా నీవు పొందగలవు. ఎంతో శక్తివంతమైన వారి ప్రేమతో నీవు ముంచెత్త బడ్తావు. నిన్ను నీవు వారికి అర్పించుకున్నప్పుడు, నీ ఆపద లన్నింటి నుండి రక్షింపబడ గలవు. అతని ప్రభావ మిలా ఉంటుంది: వినయము, నిజాయితీ, సరళ స్వభావం గల వారందరకూ అతడు తనకి తానుగా ఎరుక పరుచుకుంటాడు. అతడక్కడే (సమాధి వద్ద) పరిపూర్ణ చైతన్యంతో ప్రపంచ చర్య లన్నిటినీ పర్యవేక్షిస్తూ ఉన్నాడు.

అది అసాధరణ మైనది. సమాధి చుట్టూ వారి సాక్షాత్కారం, ఉనికి, స్పష్టంగా కంపిస్తూ ఉంటుంది. వారి ప్రభావం చొచ్చుకుపోయి స్పృశిస్తుంది, మన చైతన్యాన్ని అది మేల్కొలుపుతుంది ఆధ్యాత్మిక జీవితం వైపు. శూన్యవాదులు, నమ్మకాలు లేనివారు, చెడు స్వభావం గలవారు కూడ వచ్చి, ఆసక్తితో సమాధిని దర్శించి, దిగ్భ్రాంతితో, అవ్యక్తానుభూతితో, ఆశ్చర్యంతో తిరిగి వెళ్తారు. ఎందుకంటే స్థిరంగా, వారు తన జాలినీ, సానుభూతినీ, శాంతిని వారిపై ఇవి వర్షింప జేస్తాయి. స్థిరంగా

వెదజల్లుతాయి, వారి సమాధి పక్క నుండి వెళ్ళినపుడు. ఇది నమ్మశక్యం కాని శ్రీఅరవిందుల శక్తి సాక్షాత్కారాల చర్య.

Blessings of the Grace, pp. 12-22

సమాధి వద్ద ఉన్నది అతడే

నేను సమాధిని చూచినపుడు, అక్కడ ఏమి జరుగుతోందో పరిశీలించినపుడు, నేను ఆశ్చర్య చకితురాల నయ్యాను. కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపే కాంతిపుంజం, పరిణామ శక్తితో కంపిస్తూ సమాధి చుట్టూ నిలువుగా, అడుగుకు పైకి ఎగసి పడుచున్న దానిని నేను దర్శించా. (శ్రీమాత తన చేతులతో పైకి ఎగ(తోసే చలనం చేస్తారు) అది పదార్థ రూపంగా మారుతున్న కొత్త కాంతి....

ఆది పవిత్రీకరింపబడిన, ధ్యానానికి అనువైన ప్రదేశం. కబుర్లు చెప్పుకునే ప్రదేశం కాదు. ఎప్పుడు కూడా అక్కడ మాట్లాడ కూడదు, వాతావరణం కలుషిత మౌతుంది. వారు తమ వైభవ శరీరంతో, ప్రపంచం అంతటికీ ఆధారంగా, తమ సూక్ష్మాంశతో, క్రమక్రమంగా వ్యక్తీకరించ బడుతూ వున్నారు. వారి చైతన్యం దైవావతరణ కొరకు పాక్షికంగా మరుగు పరచబడి ఉన్నది.

మన దివ్య సంభావ్యతలకు వారే ఒక సజీవ వాగ్దానం; వెదజల్ల బడుతున్న దివ్యకాంతి, దివ్యశక్తితో కూడిన దైవత్వం యొక్క వాగ్దానం. ఇది దైవావతరణ వైపు ఒక పురోగమనం. నీ కర్థమైనదా, ఎందులకు వాతావరణం అత్యున్నత దివ్య శాంతితో ఆవేశింపబడి ఉన్నదో?

అక్కడ ఉన్నది వారే. తమ దివ్య శరీరంతో, తమకు తాముగా దివ్యీకరించుకొని, మానవజాతి ప్రతినిధిగా ఉన్నారు. వారు తమ శరీరాన్ని వైభవోపేతం చేసుకున్నారు.

వారు తమ శరీరంతో తమ స్వంత ప్రయత్నం, సాధన, తపస్సులతో వారు సాధించిన అనుభవాలు శరీరంలో ప్రోగుపడ్డాయి. అవి ఆ శరీరాన్ని ఒక పరిణామ శక్తితో, ఒక క్రియాశీల శక్తితో పొంగిపొరలే కాంతితో ఆశ్రమమంతా ఆవేశించాయి. అది అతిమానస శక్తి గనుక తగ్గుముఖం పట్టకుండా నిలిచి వుంటుంది. అది తగ్గదు.

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

జనులు సమాధి చుట్టూ పరిక్రమ చేస్తున్నప్పుడు లోనికి పీల్చుకొనేది ఇదే. వారికి తెలియకుండానే వారు శ్రీఅరవిందుల ప్రేమ జల్లులో తడుస్తారు. సమాధి దరికి

చేరుతున్నప్పుడు వారు ఏ దివ్యానుభూతికి లోనవుతారో వారికి తెలియదు. అది అత్యాశ్చర్యకరం!... ఎవరైతే వారి అస్తిత్వాలను తెరుచుకొని ఉంటారో వారు ఒక స్పర్శానుభూతిని పొందుతారు. ఆ శక్తిని తమలో పునరుద్ధరించు కొనుటకు, తమ అస్తిత్వంలో దానిని జీర్ణించుకొనుటకు, అక్కడి వాతావరణంలోని దివ్యప్రశాంతతను అనుభవించుటకు వారు పునర్దర్శనానికి విచ్చేస్తారు. శ్రీఅరవిందుల సన్నిధి ఎంత స్థిరమైనదిగా, సజీవమైనదిగా నుంటుందంటే, వాతావరణాన్నంతా ప్రభావితం గావించ గల దివ్య చైతన్య అపారతలా ఉంటుంది. అనుక్షణం వెలుగుతూ, ఆరుతూ వుండే దీపకాంతులను, రంగులను వెదజల్లే ప్రకాశంలో, పట్టలేని దివ్యానంద సౌందర్యం, పవిత్రమైన ఆత్మశక్తి, అంతుచిక్కని ఉనికి తేలియాడుతున్నట్లు నేను చూసాను. అదంతా అవాస్తవమైనదిగా తోచినా, దాదాపు ఒక భౌతికాకృతి దాల్చి, లోకాతీతమైన మధురిమను కలిగినదిగా ఉండింది. దైవానికై తీవ్ర అభిలాష కలిగి, ఏకోన్ముఖమైన ఒక హృదయం శ్రీఅరవిందుల సమాధి ముందర నిలుచుని వారి దివ్యానంద ప్రాప్తిని తప్పవేరొక దానిని కోరనట్లయితే, వారు సర్వోన్నత స్వర్గధామాలు లేక భూమండలం కనీ వినీ యెరుగని పారవశ్యతను మించిన అనుభవాని కన్నా ఉన్నతమైన ఆనందమయ క్షేత్రం లోనికి కొని పోబడతారు.

వారి శిష్యులే కాదు, ఇతరులు ఎవరైతే నిజమైన ఆకాంక్ష కలిగి, శక్తిమంతమైన ఉనికితో, ఈ ప్రాంగణంపై ఆధిపత్యం నిర్వహించే శ్రీఅరవిందుల చేతనతో ఏకం కావాలని కోరుతారో, వారు నన్ను మీరు ఇప్పుడు ఎంత వాస్తవంగా చూడ గలుగుతున్నారో, అంత భౌతికంగా రాచఠీవితో విరాజిల్లే వారి సన్నిధిని చూడగలరు. ఎవరైతే వారితో మాట్లాడ దలచారో వారి స్థిరమైన సమాదానాన్ని పొందుతారు. వారు అక్కడ ఉన్నారు. సర్వ శక్తి సమన్వితులై వారు పరోక్షంగా, వారి కార్యాచరణకు అనుగుణమైన రీతిలో దృఢమైన పట్టుదల గలిగి, నమ్మశక్యం గాని ఓరిమితో, గట్టి నిశ్చయంతో నూతన సృష్ట్యారంభంపై అధ్యక్షత వహిస్తారు. విజయ పరంపరను అన్ని దిశలుగా కొనసాగిస్తూ, ముందుగా మానవాళి చేతనలో మార్పును తెచ్చి, తరువాత దానిలో అన్ని విధాలుగా పరివర్తన కలుగ జేస్తారు. ఈ మార్గంలో ఎదురయ్యే ఈ అడ్డంకులు, ఈ క్షణికమైన భంగపాట్లు మానవజాతిని దాని ముందున్న ఆటంకాలను అధిగమించుటకు సమాయత్త పరుస్తాయని వారికి తెలుసు. తమ వెలుగుబాట ప్రశాంతతలో సాగుతున్న విశ్వవ్యాప్త ఉద్యమ స్ఫూర్తి మానవజాతి కార్యాచరణకు,

వైఖరికి దిశానిర్దేశం చేస్తుంది. అన్నింటినీ మించి, ఇదంతా ఆధ్యాత్మికతపై ఆధారితమై సాగుతుంది. మతమౌఢ్యము, యుద్ధము, అనవసర కలహాలతో కూడిన కపట మత సంబంధిత ఉద్యమాలపై కాదు.

Blessings of the Grace, pp. 122-25

ఆశ్రమ వాతావరణం

అవసరమైనది ఆశ్రమ వాసం కాదు, అంతరంగ సామీప్యం.

యదార్థ మేమిటంటే, ఒక బలమైన శక్తి ఇచ్చట నుండి వెలువడుతుంటుంది. అది కేంద్ర స్థానమందు అత్యంత శక్తిమంతంగా నుండటం సహజం, కానీ అది ఏ విధంగా ప్రభావం చూపుతుంది అనేది ఒకరు దానిని ఏ విధంగా గ్రహిస్తారు అనే దానిపై ఆధారపడి వుంటుంది. కేవలం గట్టి నమ్మకం, సదుద్దేశం, నిష్కాపట్యం, ప్రగాఢమైన అంతరంగ విశ్వాసంతో గ్రహించబడితే అతి ఒక పరిపూర్ణ రక్షణగా పని చేసుంది. అయితే దూరంగా నున్నప్పుడు కూడా ఆ విధంగానే పని చేస్తుంది.

*

ఆశ్రమ ఆవరణ సరిహద్దు లేవి? ఆశ్రమానికి చెందిన సాధకులు నివసించే ప్రతి గృహము ఆశ్రమ ఆవరణ లోనిదే. ఈ ఆవరణలో నున్న ఆవాసాలనే ఆశ్రమమని విచిత్రంగా మాట్లాడుతారు — అందులో అర్థం లేదు. లేక శ్రీమాత ప్రభావం గానీ, నాది గానీ ఒక ఆవరణలో మూతబడి వుంటుందని వారనుకుంటారా?

*

ఆశ్రమంలో రెండు నైతిక పరిస్థితులు నెలకొని వున్నాయి. ఒకటి మాది, రెండవది సాధకులది. కొంత గ్రాహ్యశక్తి గలవారు బయట నుండి వచ్చినప్పుడు, వారు అక్కడి నిశ్చలత, ప్రశాంతతతో ఆశ్చర్య చకితు లౌతారు. సాధకులతో సన్నిహితంగా కలగలపుగా నున్నప్పుడే ఆ అవగాహన, ప్రభావం తగ్గుముఖం పడతాయి. అక్కడి వాతావరణంలో మాంద్యము, వ్యాకులత ఏమన్నా ఉన్నట్లయితే, అవి సాధకులచే స్వయంగా కల్పించబడినవి — వారు శ్రీమాతకు తగు రీతిగా ఉన్మీలులై వుండి

వుంటే వారు నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా జీవనం గడప గలుగుతారు, మాంద్యంగా, వ్యాకులతతో కాదు.

CWSA 35:631-32

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

పూర్ణయోగ సాధనా నియమాలు

ప్రతి ఒక్కరూ స్వయంగా తమదైన సాధన చేసే మార్గాన్ని కలిగి వున్నారు

ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి స్వయంగా తనదైన సాధన చేసే మార్గాన్ని, తనకు తానుగా భగవంతుడిని చేరుకోగల మార్గాన్ని కలిగి ఉన్నాడు, ఇతరులు ఎలా చేస్తున్నారని గాభరా పడ నవసరం లేదు. వారి విజయాలు, అపజయాలు, వాళ్ళ కష్టనష్టాలు, వాళ్ళ భ్రమలు, వాళ్ళ అహంకారం, దర్పం అన్నీ 'ఆమె' చెప్పుచేతల్లోనే వున్నాయి. ఆమె అపారమైన ఓర్పు కలిగి వుంది. అంటే, దాని అర్థం వాళ్ళ దోషాలని అంగీకరిస్తుందని, వాళ్ళు చెప్పే, చేసే వాటన్నింటినీ ప్రోత్సహిస్తుందని కాదు. శ్రీమాత ఏ తగువు లోను, ఎవరి పక్షం వహించదు. ఆమె మౌనంగా వున్నది అంటే దాని అర్థం వాళ్లు చెప్పేది, వాళ్ళు చేసేది అసంగతంగా వున్నా ఒప్పుకొంటుంది అని కాదు. ఆశ్రమం గానీ, ఆధ్యాత్మిక జీవితం గానీ ఒకరు ప్రాచుర్యాన్ని పొందే, ఆధిక్యతను కనబరిచే పాత్రను పోషించే స్థలం కాదు, అందరి కంటే పైన వుండి, ఇతరుల కంటే తాను అధికుడినని నిర్ధారించుకొనే పోటీ ప్రదేశం కాదు. ఈ రకమైన విషయాలన్నీ ప్రపంచం పట్ల సామాన్య మానవుని వైఖరిలో నుండి పుట్టుకొచ్చే ఆవిష్కరణలు, అవే మానవ వైఖరిని సాధనలోకి చొప్పింపచేసే ధోరణిగా నుంటాయి, కానీ అవి ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి సంబంధించిన అంశాలు కావు. శ్రీమాత అందరి పట్ల సహనంతోనే వుంటుంది. ప్రతి ఒక్కరూ, ఒకరి నొకరు విమర్శ చేసుకోవడాన్ని, కూడదని నిబంధన పెట్టదు. అలాగే, ఈ విమర్శలకు ఎలాంటి విలువా కూడా ఇవ్వదు. ఆధ్యాత్మిక స్థాయిలో నుంటూ ఈ విషయాల నిరర్థకత్వాన్ని సాధకులు గమనించినప్పుడే అవన్నీ మాయ మవుతాయని ఆశించవచ్చు.

శ్రీఅరవిందులు

సాధారణంగా మేము ఇదివరలో ఆశ్రమంలో ధ్యానం చేసేటప్పుడు ఉదయం లేక సాయంకాలం సమయాల్లో ప్రతి ఒక్కరి చైతన్యాన్నీ ఏకీకృతం చేసి, దైవం దిశగా ఎంత ఎత్తుకు ఉద్దరించగలమో, అంత మేరకు చేయడమే నా పని. ఎవరైతే ఈ చేతనా గతిని అనుభవించ గలిగారో వారే దానిని అనుసరించ గలిగారు. అది దైవం వైపుగా పురోగమిస్తూ, ఆకాంక్షతో జరిగే సాధారణ ధ్యానం. కానీ ఈ క్రీడా ప్రాంగణంలో నా పని ఇక్కడివారి నందరినీ సమైక్యపరచి, వారిని తెరిచి, వారిలోకి దివ్యశక్తిని దింపడమే. ఇది మొదటి దానికి వ్యతిరిక్తమైన చర్య. అందుకే ఒక ఏకాగ్రతా ప్రక్రియ మరొక దానిని భర్తీ చేయ లేదు. ఇక్కడ జరిగేది విక్షణమైనది. ఆశ్రమంలో జరిగే ధ్యానంలో నా ఆకాంక్షాపరమైన శక్తితో అక్కడున్న వారి చైతన్యాన్ని అంతా ఒక చోట సమీకరించి, ఆ చేతనను దైవం వైపుకు ఉద్ధరింప చేసాను. అనగా దాని తో మీలోని ప్రతి ఒక్కరూ కొంత ప్రగతిని సాధించారు. కానీ ఇక్కడ, మిమ్మ ల్నందరినీ, వున్నవారిని వున్నట్లు, తీసేసుకొన్నాను. మీలో ప్రతి ఒక్కరూ వచ్చి "మే మిక్కడ రోజంతా పనిపాటల్లో మునిగి వుంటున్నాం, మా శారీరక శ్రమతో పనులు, వెసులుబాటు లేకుండా వున్నాం. మా పనులను, మా చర్యలను అవి ఎలా వున్నాయో అలాగే, మే మెలా వున్నామో అలాగే మీకు అర్పిస్తున్నాం" అని చెబు తున్నారు. దీని నంతా ఏకీకృతం చేయడం, దీనిని ఒకే రకమైన సమూహంగా మార్చడమే నా పని. ఈ అర్పణకు (ప్రతి ఒక్కరూ తమ స్వంత మార్గంలో చేసే సమర్పణ) సమాధానం ప్రతి ఒక్కరి చేతనను తెరిచి, గ్రాహ్య శక్తిని విశాలపరిచి, ఈ గ్రహణ శక్తు లన్నింటిని ఏకం చేసి, దాని లోకి దైవశక్తిని దింపడమే నా పని. కాబట్టి, ఆ క్షణంలో మీ లోని ప్రతి ఒక్కరూ, అమిత శాంతంగా, అప్రమత్తంగా వుండ గలిగితే, కొంత తప్పకుండా స్వీకరించ గలరు. మీరు దానిని ఎల్లప్పుడూ గమనించ లేరు గానీ, కొంత మాత్రం స్వీకరించ గలరు.

(1964 మార్చి నెలలో శ్రీమాతను ఈ క్రింది ప్రశ్న అడగడం జరిగింది.)

శ్రీమాతా! ఇప్పుడు క్రీడా ప్రాంగణంలో జరిగే ఏకాగ్రతా, ధ్యానాల్లో మీరు భౌతికంగా పాల్గొనడం లేదు. అప్పుడు ఏం జరుగుతుంది?

ఇక్కడి వారంతా కొంత ప్రగతిని సాధించారనే నేను భావిస్తున్నాను. ఇక దైవ సహా

యాన్ని, దైవ శక్తిని పొందడానికి భౌతిక సన్నిధి అవసరం లేదు.

CWM 4:106 శ్రీమాత

అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ రాజు

కర్మయోగ మార్గంలో శిక్షణ

ఇక్కడ నిర్వహించబడుతున్న కార్యక్రమం మరియు ప్రపంచమందు నిర్వహించ బడుతున్న కార్యక్రమం ఒక్కటి కాదు. అక్కడ నిర్వహింపబడుతున్నది ఏ విధంగాను దైవికమైనది కాదు, అది లోకంలో సాధారణంగా కొనసాగే కార్యక్రమం. అయినప్పటికీ వ్యక్తి దానిని కర్మయోగ మార్గంలో ఒక శిక్షణగా నిర్వర్తించాలి. అందులో ముఖ్యమైనది ఆ చేయబడే పని ఏలాంటిది అనేది కాదు, ఏ విధంగా చేయబడుతుందనేది ముఖ్యం. అది భగవద్గీతానుసారంగా, నిరపేక్షంగా, నిస్వార్థంగా, ఇష్టాపూర్తిగా, సాధ్యమైనంత సమగ్రంగా నిర్వర్తించబడాలి. కుటుంబ సంక్షేమానికో లేక వృద్ధి చెందడానికో లేక అధికారుల మెప్పు బడయటానికో కాకుండా అది నీ చేతికివ్వబడింది కేవలం నిర్వర్తిం చడానికే ననే భావనతో చేయాలి. నీకు అది ఒక ఆంతరిక శిక్షణ, అంతకు మించి మరేమీ కాదు. అందులో నేర్చుకోవలసిన మూడు లక్షణా లున్నాయి. ఒకటి సమా నత్వం, రెండు నిరపేక్షత, మూడు అంకిత భావన. పని చేయబడేది కేవలం దాని కుండే ప్రయోజనాన్ని ఆశించి కాదు. పని చేయడం, పని చేయబడే తీరు, దైవా నికి అంకితం కావాలి. ఆ స్ఫూర్తితో నెరవేర్చబడితే, ఆ పని ఎటువంటిదైనా ఫరవాలేదు. ఒక వ్యక్తి అట్టి ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను తనకు తానుగా పొందగలిగితే అప్పుడు దైవం కోసం ప్రత్యేకంగా నిర్దేశించబడిన ఎటువంటి కార్యాన్నైనా (ఆశ్రమానికి సంబంధించిన పని లాంటిది) ఏనాడైనా, నిర్వర్తించడానికి సంసిద్ధుడై ఉంటాడు.

CWSA 29:240-41

సాధకుని కొక నియమం

నీ కోసం ఒక నియమాన్ని విధిస్తాను. "శ్రీమాత నుండి నీ వేదైతే దాచాలనుకున్నావో దానిని చేయకు, దానిని పలుకకు, దానిని ఆలోచించకు". నీలో తలెత్తిన ఆక్షేపణలకు ఇది సమాధానం — నీ ప్రాణికంలో నుండి కదూ? "ఈ అల్పమైన విషయాలను

శ్రీమాత దృష్టికి తేవడానికి వ్యతిరేకంగా". ఈ విషయాలతో శ్రీమాతను కంగారు పడతారు లేదా వాటిని అల్పమైనవిగా పరిగణిస్తారని నీ వెందుకనుకుంటున్నావు? జీవితమంతా యోగం అయితే అల్పమైనది లేక అప్రధానమైనది ఏముంటుంది? శ్రీమాత సమాధాన మీయకపోయినా, నీ కార్యాచరణను గురించి, నీ స్వయం వృద్ధిని గురించిన ఏ విషయాన్నైనా సదుద్దేశంతో ఆమె ముందుంచడంలో అర్థం దానిని పరమ సత్య వెలుగులో పరివర్తన కోసం పనిచేస్తున్న దివ్యశక్తి కిరణాల క్రింద ఆమె రక్షణలో అని అర్థమే కదా. ఎందుకనగా ఆమె దృష్టికి తేబడిన విషయంపై ఆ కిరణాలు వెంటనే ప్రసరించి పని చేయడం ప్రారంభిస్తాయి. నీలోని ఉత్సాహం అది చేయటానికి ప్రేరేపించినప్పుడు, నీలో ఏదైనా చేయవద్దని సలహా నిస్తే, అది దివ్యకాంతి కిరణాన్ని, దివ్యశక్తి కార్యాచరణను వీగిపోవునట్లు చేయడానికి ప్రాణికం పన్నిన పన్నాగం కావచ్చు. ఒక వేళ నీవు నీలోని ఏ భాగం యొక్క కదలికలనైనా ఆమె పరిశీల క్రిందికి తేవాలనే కోరికతో నిన్ను నీవు ఆమెకు ఉన్మీలనం గావించుకుంటే ఆ చర్య తనకు తానుగా ఒక సంబంధాన్ని, ఒక వ్యక్తిగత సాన్నిహిత్యాన్ని ఆమెతో ఏర్పరుస్తుంది. అది ఆమె సాధకు లందరితో సాధారణంగా, మౌనంగా లేక పరోక్షంగా నిలుపుకనే సంబంధానికి భిన్న మైనది.

ఇదంతా వర్తించేది ఎప్పుడంటే నీవు ఈ ఉన్మీలనానికి సిద్ధపడి వున్నానని భావించినపప్పుడు, నీ లోని ఉత్సాహం నీలో ఉన్నదేదో దానిని దాచకుండా ఆమె ముందుంచడానికి సిద్ధపడినప్పుడు. ఎందుకనగా అప్పుడే అది ఫలప్రద మౌతుంది — నీలో నుండి స్వేచ్ఛగా, యదార్థంగా వచ్చినప్పుడు.

CWSA 32:449

సంబంధాలన్నీ ప్రాణికం నుండి ఆధ్యాత్మిక మూలానికి చేరాలి

సాధకులందరూ ఒకరి నుండి ఒకరు దూరంగా నుండాలని, ఒకరిపై ఒకరు కత్తులు దూసుకొంటుండాలనేది తొందరపాటుగా, అనాలోచితంగా ఏర్పడిన భావన. అది పరిత్యజించ బడాలి. యోగజీవన ధర్మం సామరస్యత, పోరాటం కాదు. ఈ తొందరపాటు భావన, బహుశా, నిర్వాణమే లక్ష్యమని తలచబడ్డ పాత అభిప్రాయం నుండి పుట్టి యుండవచ్చు. కానీ, ఇక్కడ లక్ష్యం నిర్వాణం కాదు, జీవితంలో దివ్యత్వాన్ని సార్థకం చేయడం, అందుకోసం ఏకత్వము, సంయోగము ఆవశ్యకమైనవి.

'X' కు నీపై అసహ్యత పెరగడం మరియు నీకు 'X' పై అసహ్యత పెంచుకోవడం సులభం కాకపోవడం అనే విషయాలు నా మనో నేత్రానికి కనబడడం నాకు బాధాకర మనిపించింది. అందువలన ఇట్టి ప్రాణికపరమైన స్వాప్నిక భయానక దృశ్యాలు ఉదయించ కూడదు. ఏవగింపు, ఘర్షణ యోగంలో అయోగ్యమైనవి, అవి యోగిక పోకడలు కావు. ఈ ఆశ్రమం ఘర్షణమయమై ఉన్నదనే విషయంతో అది అపరి పూర్ణులగు సాధకుల ఆశ్రమంగా నున్నదని, ఇంకా యోగుల ఆశ్రమంగా మారలేదని స్పష్టమౌతుంది. దాని అర్థం ఆధ్యాత్మికాభిలాషి యొక్క ధర్మం అసహ్యించుకోవడం, పోరాడటం కాదు అని. యోగం యొక్క ఆదర్శ మేమిటనగా సర్వము దైవమందు కేంద్రీకృతం గావాలి, దైవం చుట్టూ కేంద్రీకరించబడాలి, మరియు సాధకుల జీవితం ఆ పునాదిపై ప్రతిష్ఠితం కావాలి, వారి వ్యక్తిగత సంబంధాలలో సైతం దైవం కేంద్రమై ఉండాలి. అన్నింటిని మించి, సంబంధాలన్నీ ప్రాణికం నుండి ఆధ్యాత్మిక మూలాలకు మారాలి. ప్రాణికం ఆధ్యాత్మికతకు కేవలం ఒక పరికరంగా మరియు ఒక రూపంగా నుండాలి. అనగా వారి మధ్యన ఎలాంటి సంబంధా లున్నప్పటికీ అసూయ, ఘర్షణ, పగ, అసహ్యం, ద్వేషం మరియు తదితర దుష్ట ప్రాణిక భావనలన్నీ వాటి నుండి పరిత్యజించ బడాలి, ఎందుకనగా ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో అవి భాగం కాలేవు. ఆ మాదిరిగానే అహంకార పూరితమగు ప్రేమ మరియు మమకారం మాయం కావాలి. అనగా, ప్రేమ ఏదైతే కేవలం అహం యొక్క తృప్తి కోసమే ప్రేమిస్తుందో, అహం దెబ్బతినిన వెంటనే అసంతృప్తికి లోనై ప్రేమించడం మానివేస్తుందో లేక ద్వేషాన్ని, పగను సైతం పెంచుకుంటుందో, అటువంటి ప్రేమ నశించాలి. ప్రేమ వెనుక జీవంతో తొణికిసలాడే, చిరకాలం నిలిచే, సంయోగం ఉండాలి. లైంగికమైన కల్మషం లాంటి అపవిత్ర లక్షణాలు తప్పక అంతమొందాలనేది అర్థం చేసుకోబడిన విషయం.

CWSA 31:288-89

స్నేహము మరియు ప్రేమ ఆవశ్యక లక్షణాలు

ఈ ఆశ్రమంలోని వారందరు ఒకరి మంచిచెడులు మరొకరు పట్టించుకోకుండా నుండరు. యోగంలో స్నేహంగాని, ప్రేమానురాగాలతో మెలగడం గాని యోగ మార్గంలో బహిష్కరించబడ లేదు. దైవం పట్ల మిత్రభావన కలిగి ఉండట మనేది

గుర్తింపు పొందిన సంబంధం. సాధకుల మధ్య స్నేహసంబంధా లుంటాయి. శ్రీమాత వాటిని ప్రోత్సహిస్తారు. ఆ సంబంధాలు చాలా వరకు మనుషుల మధ్య అస్థిరమైనవిగా నుంటాయి. ఆ విధంగా కాకుండా అవి సాధకుల మధ్య అవి ఒక దృఢమైన పునాదిపై ఏర్పడాలి అనేదే మా ప్రయత్నమంతా. మేము స్నేహాన్ని, సహోదరత్వాన్ని, ప్రేమను అతి పవిత్రమైనవిగా భావించటం మూలననే సాధకుల మధ్య సంబంధాలలో ఈ మార్పును మేము కోరేది — ఎందుకనగా అహం యొక్క ప్రేరణనలతో ఏర్పడే కోపతాపాలు, ఓర్వలేనితనం, విశ్వాసఘాతుకాలతో అను క్షణం ఆ సంబం దాలు మలినపడి, చెడిపోయి, తెగిపోవడం మేము ఇష్టపడం. నిజంగా పవిత్రమైనవిగా, దృఢమైనవిగా కొనసాగటానికి అవి అంతరాత్మలో పాతుకపోయి, దైవికమైన పునా దులపై దృఢంగా ప్రతిష్టితం కావాలని మా కోరిక. మా యోగం సన్యాసత్వం కాదు. దాని లక్ష్యం పవిత్రత, కానీ ఉదాసీనతతో కూడిన కఠోర నియమపాలన కాదు. ప్రేమ మరియు స్నేహపూర్వక భావాలు మేము అభిలషించే సామరస్యతకు ఆవశ్యక లక్షణాలు. అది నిష్ప్రయోజక స్వప్నం కాదు ఎందుకనగా లోపభూయిష్టమైన పరిస్థితులలో సైతం, మూల మందు ఈ ఆవశ్యక లక్షణాలు కొద్దిపాటిగా నున్నా, మా ఆశయం నెరవేరుతుంది. అది కష్టమే, దానికి తోడు పాత ఆటంకాలు మొండిగా పట్టు వదలకుండా వేలాడుతాయి. కానీ లక్ష్యం పై దృఢమైన విశ్వాసం లేనిదే మరియు సుదీర్ఘ మైన ప్రయాస పడనిదే విజ యం సాధ్యపడదు. పట్టు వదలకుండా ప్రయత్నించడం తప్ప వేరొక మార్గం లేదు.

CWSA 31:294-95

గృహస్తు, సన్యాసి

ఇక్కడ గృహస్తు, సన్యాసి అన్న ప్రశ్న ఉదయించదు. ఎందుకనగా మాకు ఈ వ్యత్యాసం లేదు. అయితే సాధారణ స్థాయి సన్యాసికి ఇక్కడ చోటు ఉండదు ఎందుకనగా మేము జీవితంపై విముఖత చూపం. అలాగని మేము గృహస్తులం కూడా కాదు కారణం, సాధారణ మానవ జీవితశైలిని, దాని వ్యవస్థలను, ఉద్దేశాలను మేము వదిలి వేసాము...

కేవలం రెండు రకాల మముషులు మాత్రమే ఇక్కడ ఉండి ఎలాంటి నిజమైన ప్రయోజనాన్ని పొందగలరు:

1. ఆధ్యాత్మిక వాతావరణాన్ని ఆకళింపు చేసుకొని మార్పు చెందటానికి సిద్ధపడిన వారు.

2. ఇంకా సిద్ధపడి లేకపోయినా, ఇక్కడి ప్రభావానికి లోబడి, నెమ్మదిగా తయారు కాగలవారు.

CWSA 35:563-64

పరీక్షా సమయం

నీ ఉత్తరం చదివి నీవు కోరిన అవకాశం ఇవ్వాలని నిశ్చయించాను. ఆరంభానికి ఆశ్రమంలో రెండు, మూడు మాసాలు వుండి నీవు కోరుతు ప్రదేశం, మార్గం నిజంగా ఇదేనా అని కనుక్కోవచ్చు. మేము కూడా నీ ఆధ్యాత్మిక సంభావ్యతలను దగ్గరగా నుండి పరిశీలించి, నీకు ఎంతగా సహాయపడగలమో, అసలు ఈ యోగం నీకు ఉపయుక్తమువుతుందా కాదా తెలుసుకో గలుగుతాం.

అనేక కారణాల దృష్ట్యా ఈ పరీక్ష అవసరం. ఎందుకనగా ఈ యోగాన్ని అనుసరించడం కష్టం. ఎక్కువ మంది స్వభావానికి ఇందులో పాటించవలసిన నియమావళి ఒత్తిడిని భరించడం కష్టం. మేధను పరిపూర్ణం గావించుట ద్వారా దానిని ఆద్యాత్మికమైనదిగా, దివ్యమైనదిగా చేయగలిగిన ఒకరిని నాలో చూసానని వ్రాసావు. కానీ వాస్తవానికి ఆ స్థితికి నా మనస్సును పూర్తిగా నిశ్శబ్దపరచడం ద్వారా చేరుకున్నాను. ఎలాంటి ఆధ్యాత్మికత మరియు దివ్యత్వం ఆ కారణంగా సాధించబడిందో అది ఒక ఉన్నతమైన, లోకోత్తరమైన, మేధాపరమైన జ్ఞానం ఆ నిశ్శబ్దంలోకి అవరోహించడం ద్వారా జరిగింది. 'గీతా వ్యాసాలు' అనే గ్రంథం సైతం ఆ మానసిక నిశ్శబ్ద స్థితిలో వ్రాయబడింది. దాని రచనకు మేధాపరమైన ప్రయత్నం చేయబడలేదు, పైనుండి ప్రాప్తమైన జ్ఞానం యొక్క విముక్త చైతన్యం తోడ్పడింది. ఇది ముఖ్యమైన విషయం, ఎందుకనగా ఈ యోగం యొక్క ప్రధాన లక్ష్యం మానవ స్వభావాన్ని పరిపూర్ణం గావించడం కాదు, అస్తిత్వం యొక్క అన్ని భాగాలలో మానసిక మరియు ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన కలగ జేయటం. ఆ పరి వర్తన మొదట అంతఃచేతన అస్తిత్వ భాగాలపై పని చేయడం ద్వారా, తదుపరి ఒక ఉన్నతతర చేతన యొక్క కార్యాచరణ ద్వారా, పాత కదలికలను పారద్రోలి లేక వాటిని తన పోలికకు సరిపోవునట్లుగా మార్చి ఆ విధంగా నిమ్నస్వభావాన్ని

ఉన్నతతరమైనదిగా మార్చడంతో సాధ్యపడుతుంది. అది మేధను శ్రేష్టమైనదానిగా చేయడంతో దానిని పరిపూర్ణం చేయడం కాదు, మనస్సును పరివర్తన గావించడం కాదు. ఒక సమగ్రమైన గొప్ప జ్ఞానసూత్రాన్ని ప్రత్యామ్నాయంగా చేర్చడం కాదు — మిగతా అస్తిత్వమంతటితో ఆ విధంగానే వుంటుంది.

ఇది నెమ్మదైన కష్టంతో కూడిన ప్రక్రియ. మార్గం సుదీర్ఘమైనది. అందుకు అవసరమైన పునాది వేయడం కూడా కష్టమే. ప్రస్తుతం కొనసాగుతున్న పాత స్వభావ లక్షణం అడ్డుకుంటుంది, ఆటంక పరుస్తుంది. ప్రతిబంధకాలు ఒకదాని తరువాత ఒకటి మళ్ళీ మళ్ళీ అధిగమించబడే వరకు ఎదురౌతుంటాయి. అందువలన అనుసరించాలని అంతిమ నిర్ధారణ కొచ్చే ముందు అది సరైనదా కాదా అని కచ్చితమైన నిర్ణయానికి రావాలి.

CWSA 35:585-86 *శ్రీఅరవిందులు*

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

అసలైన పోరాటం — నివారణ

ఇక్కడ సాధకులు అన్ని రకాల వాళ్ళు, అన్ని స్థాయిల లోనూ ఉన్నారు. కాని పురోభివృద్ధి చెందినవారికి సైతం ఉండే అసలైన ఇబ్బంది వారి బాహ్యమనిషి తోనే. పాత ఆదర్శాన్ని అనుసరించేవారిలో కూడా, ఏదో ఒక దాన్ని వారు చేరుకున్నప్పటికీ సాధకుని బాహ్యమనిషి చాలా మటుకు అదే విధంగా ఉంటాడు. అంతరంగ మనిషి స్వతంత్రుడై నప్పటికీ, బాహ్యంలో మటుకు ఇంకా స్థిర ప్రకృతినే కలిగి ఉంటాడు. మన యోగం ఫలప్రదమయేది కేవలం బాహ్యమనిషి కూడా మారినప్పుడే, కాని అది అన్నింటిలోకి అత్యంత కష్టమైన కార్యం. అది కేవలం భౌతిక ప్రకృతి మారినప్పుడు మాత్రమే, అత్యున్నత ప్రకాశం మహాప్రకృతి యొక్క ఈ అత్యంత నిమ్నభాగం లోకి అవతరించడం ద్వారా మాత్రమే సాధ్యపడుతుంది. ఇక్కడే పోరాటం జరుగుతున్నది. ఇక్కడ ఉన్న చాలామంది సాధకులలో అంతరంగ అస్తిత్వం ఇంకా ఎంతగా అపరిపూర్ణమై నప్పటికీ, సర్వసాధారణ మానవుని కంటే ఇంకా భిన్నంగానే ఉంటుంది, కాని బాహ్యం ఇంకా పాత పద్ధతుల కే, ప్రవర్తన కే, అలవాట్ల కే

అంటిపెట్టుకొని ఉంటుంది. చాలామంది మార్పు ఆవశ్యకతకు మేల్కొన్నట్లుగా కూడా అనిపించటం లేదు. ఎప్పుడైతే ఇది గ్రహించ బడుతుందో, అది నెరవేర్చ బడుతుందో, అప్పుడు యోగం ఆశ్రమంలో దానంతటదే పరిపూర్ణ ఫలితాలను ఇవ్వగలుగుతుంది. దానికి ముందు మాత్రం కాదు.

CWSA 35:591

మనది రాజకీయం కాదు, సామాజికం కాదు, కాని మనది ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యం. మనం కోరుకునేది, వ్యక్తి చైతన్యం పరివర్తన, అంతే కాని పాలన, ప్రభుత్వం మార్పు కాదు. లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడం కోసం మానవ సాధనాలలో దేనిలోనూ మనం విశ్వాసం ఉంచం, అది ఎంత శక్తివంతమై నప్పటికీ; మన ప్రగాఢ విశ్వాసం కేవలం దివ్యానుగ్రహంలో మాత్రమే ఉంచుతాం.

CWM 13:08

యోగంలో ప్రవేశం

జీవితం మీద, మనుషుల మీద ఏవగింపుతో ఒకరు యోగంలోకి రాకూడదు.

కష్టాల నుంచి తప్పించుకొని పారిపోవటానికి ఒకరు ఇక్కడికి రానక్కర లేదు.

ప్రేమ మాధుర్యాన్ని, రక్షణను వెతుక్కుంటూ కూడా రా నక్కర లేదు, కారణం, ఒకరు గనక సరియైన దృక్పథాన్ని కలిగి ఉంటే, ప్రేమ, రక్షణ, ప్రతి చోటూ అను భవించ గలిగినదే.

ఒకరు దైవసేవలో తమను తాము పూర్తిగా ఇచ్చుకో దలచుకొంటే, దైవకార్యంలో తమను తాము పూర్తిగా అర్పించ దలచుకొంటే, కేవలం తమను తాము అర్పించుకొనే టటువంటి, సేవ చేసే టటువంటి ఆనందం కోసం మాత్రమే అయితే, అర్పణ, సేవ, సాధ్యత తప్ప బదులుగా మరి దేని కోసమూ అడగకుండా ఉంటే, అప్పుడు వారు ఇక్కడకు రావటానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్లు; వారికి తలుపులు బార్లా తెరచి ఉంటాయి.

ప్రపంచంలోని బిడ్డ లందరికీ వారెక్కడున్నా ఇచ్చే నా ఆశీస్సులను నేను నీ కిస్తున్నాను, దానితో పాటుగా "నీకు నీవు సిద్ధం కా, నా సహాయం ఎల్లప్పుడు నీతో ఉంటుందని" చెప్తున్నాను.

CWM 13:111-12

దివ్యమార్గానికి కట్టుబడి ఉండు

నా బిడ్డలారా — నేను మీకు చెప్పబోయేది, నేను మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పినదానినే, అయినా మళ్ళీ తిరిగి దానినే చెప్తున్నాను — మీ రందరూ అసాధరణమైన స్వేచ్ఛలో జీవిస్తున్నారు. బాహ్యంలో మటుకు కొన్ని పరిమితులున్నాయి, కారణం, మనం చాలా మందిమి ఉన్నందున, మొత్తం భూమి అంతా మన అధీనంలో లేదు, మనం తప్పనిసరిగా కచ్చితమైన నియమావళికి కొంత మటుకు లోబడి ఉండవలసిన అవసరం ఉంది; దాని మూలంగా అక్కడ చాలా ఎక్కువగా అస్తవ్యస్తత లేకుండే అవకాశం ఉంది కాని అంతర్గతంగా మీరు అద్భుతమైన స్వేచ్ఛలో నివసిస్తున్నారు. ఎటువంటి సామాజిక నియంత్రణా లేదు, ఎటువంటి నైతిక నియంత్రణా లేదు, ఎటువంటి మేధోపరమైన నియంత్రణా లేదు, ఏ శాసనమూ లేదు, ఏమీ లేదు, అక్కడ ఉన్న ఒక ప్రకాశం తప్ప మేరేమీ లేదు. మీరు దాని వలన లాభం పొందాలనుకొంటే, మీరు లాభం పొందుతారు; మీరు వద్దనుకొంటే, దానికీ మీకు స్వాతంత్ర్యం ఉంది.

కాని మీరు దానిని ఎంచుకున్న రోజున — మీరు దానిని సంపూర్ణ చిత్తశుద్ధితో చేసినప్పుడు, మీరు అంతరంగంలో తీవ్రంగా ఒక ముఖ్య నిర్ణయం అనుభూతిని పొందినప్పుడు — విషయం చాలా భిన్నంగా ఉంటుంది. అక్కడ ఒక ప్రకాశం ఉంది, అనుసరించటానికి మార్గం ఉంది, పూర్తిగా సూటి అయినది, మీరు దాని నుంచి అవశ్యం పక్కకు మరల కూడదు. మీకు తెలుసు కదా; యోగం అనేది పరిహాసం కాదు, ఎంపిక చేసుకున్న తరువాత మీరు ఏమి చెస్తున్నారో మీకు అవశ్యం తెలియాలి. కాని మీరు ఎంపిక చేసుకొన్నప్పుడు మీరు తప్పక దానికి కట్టుబడి ఉండాలి. మీ కిక ఏమాత్రమూ అటూ ఇటూ తటపటాయించటానికి అవకాశం లేదు. మీరు తప్పక ముందుకు సూటిగా వెళ్ళాలి. తెలిసిందా!

మీ నుంచి నేను ఆశించేది బాగా చేయాలనే ఇచ్ఛను, పురోభివృద్ధికై ఒక ప్రయత్నాన్ని, సర్వసాధారణ మానవ అస్తిత్వాల కంటే కొంచెం మెరుగ్గా ఉండాలని కోరుకోవటాన్ని. మీరు పెరిగి పెద్దవారయ్యారు, ఎంతో అసాధారణమైన, ప్రకాశవంతమైన, ఎరుక గలిగిన, సామరస్యత కలిగిన, పరిపూరితమైన ఆచరణ కల వాతావరణ పరిస్థితులలో అభివృద్ధి నొందారు. ఈ పరిస్థితులకు సమాధానంగా మీరు ఈ ప్రకాశానికి, ఈ సామరస్యతకు, ఈ ఆదరణకు అభివ్యక్తంగా ప్రపంచంలో ఉండాలి.

అది ముందుగానే ఎంతో శ్రేయోదాయకమైనది, ముందుగానే ఎంతో శ్రేయోదాయకమైనది.

యోగం చేయాలంటే, ఈ పరివర్తన యోగం ఏదైతే అన్నింటి లోకి చాలా ప్రయాసభరిత మైనదో — కేవలం దాని కోసమే ఇక్కడికి వచ్చామన్న అనుభూతి కలిగితే మాత్రమే (నేనన్న దానికి అర్థం ఈ భూమి మీదకు), అది తప్ప చేయటానికి మరేదీ లేదు అని అనుకొంటే తప్ప, ఉనికికి మూల కారణం కేవలం అది మాత్రమేనంటే తప్ప — ఒకరు చాలా కఠిన శ్రమను చేయవలసి వచ్చినా, కష్టపడవలసి వచ్చినా, సంఘర్షించవలసి వచ్చినా, అది అంతగా లెక్కపెట్ట వలసింది కాదు — "నేను కోరుకొనేది ఇదే, మరేదీ కాదు" — అప్పుడు పరిస్థితి మారిపోతుంది. అలా కాకపోతే, నే ననాలి, "సంతోషంగా ఉండు, మంచిగా ఉండు, అంత మాత్రమే నీ నుంచి కోరుకొనేది. అర్థం చేసుకొనే భావనలో, నీవు అసాధారణమైన పరిస్థితులలో జీవించావని తెలుసుకొని, సర్వ సాధారణంగా ఉండేవారి కంటే ఉన్నతోన్నతంగా, ఎంతో ఉదాత్తంగా, ఎక్కువ సత్యసంధత గల జీవితాన్ని జీవించు, దాని మూలంగా కొద్దిగా, ఈ చైతన్యాన్ని, ఈ ప్రకాశాన్ని, దాని మంచితనాన్ని దాని కదే ప్రపంచంలో వ్యక్తం చేయటానికి అనుమతించినట్లుగా జీవనం గడుపు. అది ఎంతో మంచి పని". అదీ విషయం.

కాని ఒకసారి యోగమార్గంలో అడుగు పెట్టావంటే, నీవు ఉక్కులాంటి ధృఢమైన తీర్మానాన్ని తప్పక కలిగినవాడవై, నీ లక్ష్యం వైపు సూటిగా సాగిపోవలసినదే, ప్రపంచం తలకిందులైనా సరే.

CWM 7:199-200

శ్రీమాత విధానం

మీలో చాలా మంది మీరు చాలా చిన్నగా ఉన్నప్పుడు ఇక్కడికి వచ్చారు. ఆ వయస్సులో ఆధ్యాత్మిక జీవితం లేదా ఆధ్యాత్మిక బోధన అనే ప్రశ్నలే ఉండవు — అది పూర్తి అపరిపక్వత. మీరు వాస్తవంగా ఈ వాతావరణంలోనే నివసించారు కాని దాని గురించి మీకు కనీసం తెలియను కూడా తెలియదు; మీకు నన్ను చూడటం, నన్ను వినటం అలవాటయింది. నేను మీతో చిన్నపిల్లలతో మాట్లాడే విధంగానే మాట్లాడుతాను, ఒకరు పిల్లలతో ఆడినట్లే, నేను మీతో ఆటలు సైతం

ఆడాను. మీరు కేవలం ఇక్కడకు వచ్చి, కూర్చుని, నేను మాట్లాడేది వినడం మాత్రమే చేయాలి. నన్ను మీరు కేవలం ప్రశ్న లడగటం, నేను సమాధానం చెప్పడం మాత్రమే జరుగుతుంది. మీ కెవరికీ నే నెన్నడూ ఏది చెప్పడానికైనా తిరస్కరించ లేదు — అది చాలా తేలిక. కేవలం అది చాలు — జీవించటానికి — నిద్ర, తినడం, కొన్ని వ్యాయామాలు చేయడం, స్కూల్లో విద్య నభ్యసించడం. ఇతర ప్రదేశాలలో నివసించే విధంగానే మీరు ఇక్కడ కూడా నివసిస్తారు. ఆ విధంగా మీ కది అలవాటయి పోయింది.

నేను గనక కఠినమైన నిబంధనలు పెడితే, "తెలుసుకోవటానికి మీరు నిజంగా కొంత ప్రయత్నం చేస్తే కాని, నేను చెప్పను" అని అంటే, బహుశా అప్పుడు మీ రేమైనా కొంత ప్రయత్నం చేసి ఉండే వాళ్ళేమో; కాని అది నా భావన ననుసరించి ఉండదు. నేను ఎక్కువగా వాతావరణంలో ఉండే ఆధిపత్యశక్తినీ, కఠినమైన బోధన కంటె ఉదాహరణను విశ్వసిస్తాను. నేను అస్తిత్వంలో, ఒక విధంగా, కృషితో కూడిన నియమావళి కంటే, సంక్రమణం ద్వారా ఏదో ఒకటి మేల్కొనేదానికి ఎక్కువగా ప్రాముఖ్యత నిస్తాను.

బహుశా, చివరికి, అస్తిత్వంలో ఏదో ఒకటి సిద్ధమై, ఒక రోజున అది బయటకు పెల్లుబికి వస్తుంది.

అదే నేను ఆశిస్తాను.

CWM 9:372-73

కనబడేవాటి ద్వారా న్యాయనిర్ణయం చేయవద్దు

సహజసిద్ధంగానే, కనీసం అదేమిటో తెలియను కూడా తెలియకుండానే, జనులు వారి అభిప్రాయాలకు సరిపడే విధంగానే దైవం ఉండాలని పట్టుబడ్తారు. అది ఎలాగంటే, ఏమీ ఆలోచించకుండానే, పూర్తిగా అప్రయత్నంగా తటాలున వారు నీతో అంటారు, "ఓహ్, ఇది దైవం, అది దైవం కాదు!" దాని గురించి వారికేం తెలుసు? మరి కొంతమంది, ఇంకా మార్గంలో అడుగు పెట్టనివారు, ఇక్కడకు వచ్చి విషయాలను లేదా జనులను చూసి నీతో అంటారు, "ఆశ్రమానికి దైవానికి ఏ సంబంధమూ లేదు, ఇది ఎంత మాత్రం దివ్యమైనది కాదు". కాని నీవు వారిని , "దైవం అంటే ఏమిటి?" అని అడిగితే, దానికి వారి వద్ద ఏ సమాధానమూ ఉండదు, వారికి దాని

గురించి ఏమీ తెలియదు. ఒకరికి ఎంత తక్కువ తెలిస్తే, అంత ఎక్కువగా న్యాయ నిర్ణయం చేస్తారు. అది సంపూర్ణంగా వాస్తవమైన విషయం. ఒకరికి ఎంత ఎక్కువ తెలుస్తే అంత తక్కువగా వారు విషయాల మీద న్యాయనిర్ణయాన్ని ప్రకటిస్తారు.

ఒకానొక సమయం వస్తుంది, ఒకరెవరైనా చేయగలిగినది ఏమైనా ఉంటే అది పరిశీలించటం, కాని నిర్ణయం చేయడం మటుకు అసాధ్యం. ఒకరు విషయాలను అవి ఇప్పుడున్న విధంగా, వాటి సంబంధాలలో, వాటి స్థానంలో చూడగలరు; అవి ఇప్పుడు ఉన్న స్థానానికీ, అవి తప్పనిసరిగా ఉండవలసిన స్థానానికీ మధ్య తేడాను తెలుసుకో గలుగుతూ — కారణం, అదే ఇప్పుడు ప్రపంచంలో ఉన్న అస్తవ్యస్తత — కాని, ఒకరు న్యాయనిర్ణయం చేయరు, కేవలం పరిశీలిస్తుంటారు.

అప్పుడు ఒకానొక క్షణంలో ఒకరు, "ఇది దైవం, అది దైవం కాదు" అని చెప్పడానికి అశక్తు లవుతారు, కారణం, ఒక సమయం ఆసన్నమౌతుంది, ఒకరు మొత్తం విశ్వాన్ని ఎంతో సంపూర్ణంగా, ఒక విధంగా విస్తృతమై గ్రాహ్యమైన దాని నిగా చూసినప్పుడు, నిజం చెప్పాలంటే, ప్రతి ఒక్కదానినీ అస్థిరపరచకుండా దాని నుంచి దేనినైనా సరే తీసివేయడం అసాధ్యం.

అదనంగా, ఒకటి లేక రెండు అడుగులు ముందుకు వేస్తే, ఒకరు కచ్చితంగా తెలుసుకుంటారు, అది, ఏదైతే దైవానికి వైరుధ్యంగా ఉన్నదని మనల్ని కుదిపివేస్తుందో అది పూర్తిగా కేవలం దాని స్థానంలో లేనిది. ప్రతిదీ కచ్చితంగా తప్పక దాని స్థానంలో ఉండాలి, అంతే కాకుండా, అది తప్పక చాలినంతగా కోమలత్వం కలిగి, చాలినంతగా నూతన రూపానికి ఒదిగి పోగలిగి, అభివ్యక్తమైన విశ్వంలో నిరంతరం కలపబడే నూతన మూలకా లన్నింటితో పురోభివృద్ధి నొందుతూ ఉండే సామరస్యతతో కూడిన వ్యవస్థ లోనికి తావిచ్చేదానికి అనుగుణంగా ఉండాలి.

CWM 8:1-2

ధార్మికాహంకారం — సంకుచిత మనస్తత్వం

ఉదాహరణకు, స్నేహితులు కలిగిన ఒక వ్యక్తిని తీసుకో, ఆమెను ఆమె స్నేహితులు ఎంతగానో కోరుకుంటారు, కారణం ఆమెలో వారు ప్రత్యేకమైన సామర్థ్యాలను చూస్తుంటారు, కారణం ఆమె సహవాసంలో ఉండటం హాయి నిస్తుంది, ఆమె నుంచి ఎల్లప్పుడూ నేర్చుకో గలగటం జరుగుతుంటుంది. అప్పుడు హఠాత్తుగా

పరిస్థితులన్నీ కలవటం మూలంగా, ఈ వ్యక్తి సమాజంచే త్యజించ బడింది. కారణం, ఆమె మరొక పురుషునితో ఉంది లేదా చట్టబద్ధంగా వివాహం కాకుండా మరొకరితో కలసి జీవిస్తున్నది, పర్యవసానం సంక్షిప్తంగా, ఈ సామాజిక విషాయా లన్నింటి వలన వాటికి స్వతహాగా ఏమియూ లేక పోయింది. ఆమె స్నేహితు లందరూ – నిజంగా ఆమెను ప్రేమించినవారి గురించి నేను చెప్పటం లేదు – ఆమెతో పరి చయమున్నవారు, ఆమెన సాదరంగా ఆహ్వానించినవారు, ఎవరైతే చిరునవ్వుతో స్వాగతం పలికారో, అభినందనలు తెలిపారో వారు ఆమెను వీధిలో కలసినప్పుడు, ఇప్పుడు వారు మరొక వైపుకు తలలు తిప్పుకుంటారు, ఆమెను చూడకుండా వడివడిగా ఆమెను దాటి వెళ్ళిపోతారు – ఇది ఇక్కడ ఆశ్రమంలో జరిగింది! నేను ఏ వివరణలూ ఇవ్వ దలచుకోవటం లేదు. ఏమైనా కాని, చాలా మార్లు సామాజిక సూత్రాలకు విరుద్ధంగా ఏదో ఒకటి జరిగింది, జనులు ఎవరైతే ఎంతో ప్రేమ, దయ చూపించారో – ఓహ్, ఒక్కొక్కప్పుడు వారంటారు, "ఈ వ్యక్తి భ్రష్టుడై పోయాడు".

అటువంటివి ప్రపంచంలో విచ్చలవిడిగా జరుగుతుంటే, అవి పూర్తిగా సహజంగానే జరుగుతున్నాయని నేను అనుకుంటాను, కాని అవి ఇక్కడ జరిగినప్పుడు, నేను ఎల్లప్పుడు కొద్దిగా అసంతృప్తికి లోనవుతాను. అప్పుడు నాకు నేను చెప్పుకుంటాను, "నిజమే, నిజమే, వారు దానిని దాటి ఆవలకు పోలేదు!" అని.

తాము చాలా విశాల మమస్తత్వం కలవారమని బాహాటంగా నొక్కి చెప్పేవారు కూడా, మేము ఈ సంప్రదాయాలకు అతీతంగా ఉన్నామనేవారు, తక్షణం, సరాసరి ఉచ్చులో పడిపోతారు. అప్పుడు వారి చేతనను రక్షించుకోవటానికి ఇలా సర్ది చెప్పుకుంటారు, "శ్రీమాత దానిని ఒప్పుకోరు. శ్రీమాత దానికి అనుమతి నివ్వరు, శ్రీమాత వాటిని సహించరు!" – ఉన్న మూర్ఖత్వా లన్నింటికి తోడుగా మరొక దానిని కలుపుతారు.

ఈ స్థితి నుంచి బయటపడటం చాలా కష్టం. ఇటువంటి సామాజిక గౌరవం నిజంగా ధార్మికాహంకారమే. కాని ఇది సంకుచిత స్వభావం, కారణం ఒక వ్యక్తి తనకున్న కొద్దిపాటి మేధతో అటువంటి దానిని ఏదో దోషమని పట్టుకో లేడు. ఉదాహరణకు, ఎవరైతే ప్రపంచాన్ని చుట్టి వచ్చారో, ఇటువంటి సామాజిక కట్టుబాట్లు పూర్తిగా వాతావరణం, జాతి, సంప్రదాయం, ఇంకా ఎక్కువగా కాలం, యుగం

మీద ఆధారపడి ఉంటాయని తెలుసుకొన్నారో, వారు దాని నంతటిని దరహాసంతో చూస్తారు. కాని న్యాయవర్తనులు — ఉఫ్!

అది ఒక ప్రాథమిక దశ. నీవు ఈ దశ నుంచి బయటపడేటంత వరకు నీవు యోగానికి అనర్హుడవు. కారణం, నీవు ఆ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు, నిజంగా, నీవు యోగానికి తయారుగా లేవు. అది ఒక బీజ స్థితి

CWM 10:78-79

సహజంగా ఉండటం — స్వేచ్ఛగా ఉండటం

ప్ర: కాని సర్వసాధారణ పరిస్థితులలో, ఎలా ఉండాలో ననేదానికి మార్గాన్ని ఒక వ్యక్తి ఎట్లా తెలుసుకో గలడు?

నా బిడ్డా, దాని కోసమే ఆశ్రమం నెలకొల్పబడింది! అదే భావన. ఎందువల్లనంటే, ఫ్రాన్సులో నేను ఎప్పుడూ నాకు నేను ప్రశ్న వేసుకొనే దానిని: ఒక వ్యక్తి తనను తాను తెలుసుకొనేందుకు సమయం ఎట్లా కుదురుతుంది? ఒకరికి కనీసం స్వేచ్ఛను పొందటం ఎట్లాగో అర్థం చేసుకొనే సమయం ఎట్లా కుదురుతుంది? అప్పుడు నేను ఆలోచించాను: ఒకానొక ప్రదేశం ఉండాలి, అక్కడ భౌతిక అవసరాలన్నీ తగి నంతగా ఇవ్వబడాలి, ఫలితంగా ఎవ్వరైనా నిజంగా స్వేచ్ఛగా ఉండదలచుకొంటే, వారు అక్కడ ఆ విధంగా ఉండగలరు. ఈ భావన మీదనే ఆశ్రమం స్థాపించబడింది, మరే ఆలోచనతోనూ కాదు — ఒక చోటుంటుంది, అక్కడ జనం జీవించడానికి సరి పడా సమకూర్చ బడుతుంది. దాని ఫలితంగా పరమ సత్య విషయం మీద ఆలోచిం చేటంత సమయం వారికి ఉంటుంది.

(*చిరుదరహాసం చేస్తుంన శ్రీమాత*) మానవ ప్రకృతి ఎటువంటిదంటే, ఆకాంక్ష స్థానంలో బద్ధకం చోటు చేసుకుంది — ప్రతి ఒక్కరికనీ కాదు, ఏమైనా గాని — సర్వ సామాన్యంగా — స్వేచ్ఛ స్థానాన్ని యథేచ్ఛాప్రవృత్తులు లేదా అనైతికమైన వ్యభిచార ప్రవృత్తులు చోటు చేసుకున్నాయి — మానవజాతి శక్తి వినియోగానికి కట్టుబడిన తన బానిసత్వం నుంచి తనకు తాను ఉపసంహరించుకోవడానికి తయారు కావడానికి ముందు అది కఠిన దండనను పొందవలసి ఉంటుందనే దానిని అది ఋజువు చేస్తున్నది.

యదార్థానికి, మొదటి కదలిక ఇది, "ఓహ్! ఒకరు ఏకాగ్రత వహించటానికి,

తన్ను తాను తెలుసుకోవటానికి, నిజంగా భౌతిక విషయాలలో నిమగ్నం కాకుండా నివసించడానికి చోటు కోసం వెతుకులాట!" అది మొదటి ఆకాంక్ష. దానిని ఆధారంగా చేసుకొని కూడా ఎట్లాగైనా కాని మొదట్లో, శిష్యులను ఎంపిక చేసుకోవటం జరిగింది — కాని అది సాగ లేదు! విషయాలు తెలికైపోయినై, ఉత్సాహం ఉద్రేకాలకు తావివ్వడం జరిగింది. అక్కడ నైతిక నియంత్రణలు లేవు, కాబట్టి వ్యక్తి మూర్ఖంగా ప్రవర్తిస్తాడు.

CWM 10:197-98

కొత్తగా వచ్చేవారికి సలహా

ఇప్పటికే భవిష్య ఉపాధ్యాయులు, భవిష్య విద్యార్థులు రావటం మొదలైంది. కొంతమంది బయట నుంచి (విదేశాల నుంచి) వచ్చారు, దేశ వాతావరణానికీ, సంప్రదాయలకీ వారు కొత్త. మొట్టమొదటి సారిగా వారు ఆశ్రమం లోనికి రావటం జరుగుతున్నది, ఆశ్రమ జీవితం గురించి కాని లేక కట్టుబాట్ల గురించి కాని వారికేమీ తెలియదు. కొంతమంది మానసిక ఆకాంక్షతో వస్తారు, సేవ చేయడానికో లేక నేర్చుకోడానికో, కొందరు యోగం చేయాలనే ఆశతో లేక దైవాన్ని కనుగొనాలని, ఆయనతో ఐక్యం కావాలని వస్తారు. చివరగా కొంతమంది ఉంటారు, భూమిపై దైవకార్యంలో పూర్తిగా తమను తాము అంకితం చేసుకోవాలని కోరుకుంటారు. వారందరూ వారి చైత్య అస్తిత్వం ప్రేరణ వల ముందుకు తోయబడినవారే, అది వారిని ఆత్మసాక్షాత్కార దిశగా ముందుకు నడిపించాలని కోరుకుంటున్నది. వారి చైత్యం వారికి ముందుండి, చైతన్యాన్ని శాసిస్తూ ఉండగా వచ్చినవారు వారు; వారికి జనంతోనూ, విషయాలతోనూ ఒక చైత్యసంబంధం ఉంది. వారికి ప్రతిదీ అందంగా, మంచిగా అనిపిస్తుంది, వారి ఆరోగ్యం మెరుగవుతుంది, వారి చైతన్యం ఇంకా ప్రకాశవంతంగా వృద్ధి పొందుతుంది. ఆనందం, ప్రశాంతత, భద్రత అను భూతిని వారు పొందుతారు. చైతన్యం యొక్క అత్యధికమైన సాధ్యతకు చేరామని వారు అనుకుంటారు. చైత్య సంబంధం వలన ఇవ్వబడిన ఈ ప్రశాంతత, సంపూర్ణత, సంతోషం సహజంగానే వారికి ప్రతి చోటా, ప్రతి దాని లోనూ, ప్రతి వ్యక్తిలోనూ దొరుకుతుంది. ఇక్కడ అంతటా వ్యాపించియుండి, ప్రతి దానిని నెరవేర్చే నిజమైన చైతన్యం దిశగా ఇది ఏ దాపరికమూ లేని ఉన్మీలనాన్ని కలిగిస్తుంది. అటువంటి

దాపరికం లేని ఉన్మీలనం ఉన్నంతవరకు, ప్రశాంతత, సంపూర్ణత, సంతోషాలు వాటి తక్షణ ఫలితాలతో పురోభివృద్ధి, శరీరంలో ఆరోగ్యం, యోగ్యత, ప్రాణికంలో ప్రశాంతత, ఉదారత, మనస్సులో స్పష్టమైన అవగాహన, విశాలత మరియు సర్వ సాధారణ అనుభవమై నటువంటి భద్రత, సంతృప్తి కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. కాని మానవ అస్తిత్వం అతడి యొక్క చైత్యంతో నిరంతరం సంబంధాన్ని కలిగి ఉండటం కష్టం. అతడు స్థిరపడిన వెనువెంటనే, అతడి నూతన అనుభవపు తాజాదనం క్రమంగా అంతరించి పోగానే, పాత జీవం దాని అన్ని అలవాట్లు, ఇష్టాయిష్టాలు, అల్పవ్యామోహాలు, లోపాలు, అపార్థాలతో తిరిగి పైకి వస్తుంది. ప్రశాంతత స్థానంలో వ్యాకులత చోటు చేసుకుంటుంది, సంతోషం మాయమవుతుంది. అవగాహన గుడ్డి దవుతుంది. ఈ ప్రదేశమూ అన్ని ప్రదేశాల లాంటిదనే విషయం మెల్లగా పాకుకుంటూ చొచ్చుకు వస్తుంది, కారణం అతడు సర్వత్రా ఇతఃపూర్వం ఉన్న విధంగానే మారాడు. కేవలం ఇంత మటుకు సాధించిన దానిని మాత్రమే చూడటానికి బదులుగా అతడు ఎక్కువెక్కువగా, చాలా మటుగు ప్రత్యేకంగా ఇంకా ఏమి చేయవలసి ఉందో అనే దానినే చూస్తాడు. అతడు విచారగ్రస్తుడై, అసంతృప్తికి లోనవుతాడు, తనను తాను నిందించుకోవడానికి బదులుగా జనులను, విషయాలను దూషిస్తాడు. అతడు సదుపాయాలు లేవని, వాతావరణం భరించరానిదని, భోజనం సరిపడక జీర్ణించుకోవడం తనకు బాధాకరమౌతున్నదని ఫిర్యాదు చేస్తాడు. శరీరం యోగానికి అనుల్లంఘనీయమైన ఆధారమని, దానిని ఉపేక్షించ కూడదని శ్రీఅరవిందులు బోధించినదానిని ఊతంగా తీసుకొంటూ, దానికి వ్యతిరేకంగా, దాని మీద చాలా శ్రద్ధ పెట్టడం జరుగుతుంది, భౌతిక చైతన్యం శరీరం మీద చాలా మటుకు ప్రత్యేకమైన ఏకాగ్రతను వహిస్తుంది, దానిని సంతృప్తి పరచటానికై మార్గాలు వెతికే ప్రయత్నం చేస్తుంది. ఇది ఆచరణాత్మకంగా అసాధ్యం, కారణం, చాలా కొద్ది మినహాయింపులతో, ఎంత ఎక్కువ దానికి ఇవ్వడం జరిగితే, అది అంతగా ఇంకా గట్టిగా కోరుతుంది. అంతే కాకుండా, భౌతిక అస్తిత్వం అజ్ఞానమైనది, గుడ్డిది, అది పూర్తిగా ఉన్నత సిద్ధాంతాలలో, ముందస్తుగానే ఊహించుకున్న భావాలతో, పక్షపాతాలతో, ఇష్టాయిష్టాలతో ఉంటుంది. వాస్తవానికి, అది శరీరంతో, సమర్థవంతంగా వ్యవహరించ లేదు. కేవలం చైత్య చైతన్యానికి మాత్రమే సరైన దానిని సరైన పద్ధతిలో చేసే జ్ఞానమూ, నిశిత దృష్టి ఉన్నాయి.

వెంటనే నీవు నన్ను అడుగవచ్చు, ఇటువంటి పరిస్థితులకు నివారణోపాయం ఏమిటి అని. ఇదంతా ఎందువలన జరుగుతున్నదంటే, ఇక్కడ మనం దోషభూయిష్టమైన చక్రంలో గిరగిరా తిరుగుతున్నాం, కనుక మొత్తం కష్టం అంతా చైత్యం నుంచి దూరంగా పోవడం మూలంగావే వస్తున్నది, కేవలం చైత్యం మాత్రమే సమస్యకు పరిష్కారం కనుగొన గలదు. పర్యవసానంగా కేవలం ఒక్క నివారణోపాయం మాత్రమే ఉంది; ఎప్పుడూ నీ జాగ్రత్తలో ఉండు, చైత్యానికి బలంగా అంటిపెట్టుకొని ఉండు. నీ చైతన్యంలో నీ చైత్యానికి నీకూ మధ్య ఏదైనా సరే జారి పడటానికి సమ్మతించకు నీ చెవులనూ, నీ అవగాహననూ ఇతరమైన అన్ని సూచనలకు మూసివెయ్యి, కేవలం చైత్యం మీద మాత్రమే ఆధారపడు.

CWM 12:45-46

గతంలో చెసినదానినే మళ్ళీ మళ్ళీ తిరిగి చేయండి లేదా భవిష్యత్తును నిర్మించడం

అంతటా అదే చేయబడితే గనక, మనం తిరిగి వాటినే చేయ నవసరం లేదు, అదే జరిగితే, ఇతరులు చేసినదాని కంటే మనం ఏ మాత్రమూ బాగా చేయలేము. నేను చేసేదానికి ఈ వాదనను వారు అడ్డు వేస్తే, అంతకంటే ఎక్కువగా, పూర్తిగా బుద్ధిహీనంగా నీకు కనపడేదానిని దేనినీ వారు చెప్పలేరు. అది అంతటా చేయబడు తున్నాదా? చేయకుండా ఉండటానికి అది అసలైన కారణం, ఎందుకనగా, ఇతరులు చేసినదానినే మనం చేస్తున్నామంటే, దాని కంటే అసలేమీ చేయకపోవటమే ఉత్తమం. మేము కచ్చితంగా ప్రపంచంలో లేనిదానిని ఏదో ఒక దానిని ప్రవేశ పెట్టాలని చూస్తున్నాం; కాని మేము ప్రపంచంలోని అలవాట్ల నన్నింటినీ, ప్రపంచంలోని ఇష్టాయిష్టాల నన్నింటినీ, ప్రపంచంలో నిర్మాణమైన వాటి నన్నింటినీ ఉంచాలనుకొంటే మనం గాడిలో నుంచి ఏ విధంగా బయటపడ గలం? కొత్త దానిని ఏ విధంగా చేయగలం అనే విషయం నాకు కనపడటం లేదు.

నా బిడ్డలారా, నేను మీకు ముందే చెప్పాను, దానిని అన్ని ప్రసంగాలలోను, అన్ని విధాలా మళ్ళీ మళ్లీ చెప్తూనే ఉన్నాను. మీరు ఇక్కడ ఉండటం మూలంగా నిజంగా లాభపడ దలచుకొంటే, ఏదో ఇంకా ఒక ఉన్నతోన్నతమైన, ఏదో ఇంకా లోతైన, విస్తృతమైన, ఏదో ఇంకా ఎక్కువ సత్యమైన, ఏదో ప్రస్తుతం ఇంకా

వాస్తవం కానటువంటి ఒక రోజు తప్పక జరిగేదాని మీద ఆధారపడి నటువంటి కొత్త దృష్టితో, కొత్త అవగాహనతో విషయాలను చూడటానికీ, అవగాహన చేసుకోవడానికీ ప్రయత్నం చేయండి. దానికి కారణం ఈ భవిష్యత్తును నిర్మాణం చేయడానికి మేము ఈ అసాధారణ వైఖరికి విడువకుండా కట్టుబడి ఉన్నాం.

CWM 8:239-40

దర్శన దినాలు — అప్పుడు, ఇప్పుడు

శ్రీఅరవిందులు దర్శనం ఇచ్చే రోజులలో, ఆయన దర్శనం ఇవ్వటానికి ముందు ఎప్పుడూ ఆయన జనుల కివ్వ దలచుకొన్నదాని యొక్క కొన్ని శక్తుల ఏకాగ్రత లేదా కచ్చితమైన సాక్షాత్కారత ఉండేది. కనుక ప్రతి దర్శనం ఒక దశ ముందుకు వెళ్ళినటువంటి గుర్తింపు కలిగి ఉండేది; ప్రతిసారి ఏదో ఒకటి కలుపబడేది. కాని ఆ సమయం ఎటువంటిదంటే అప్పుడు సందర్శకులు చాలా పరిమితంగా ఉండేవారు. అది మరొక విధంగా వ్యవస్థీకరించబడింది, అప్పుడది అవసరమైనటువంటి సంసిద్ధతతా భాగంగా ఉండేది.

కాని ఇప్పుడు ఈ ప్రత్యేకమైన ఏకాగ్రత, ఇతరములైన సమయాలలో సంభవిస్తున్నది, ప్రత్యేకించి దర్శనం రోజులలో కాకుండా, అది ఇంకా ఎక్కువగా తరచుగా, ఇతర తీరుతెన్నులలో, ఇతర పరిస్థితులలో ఏర్పడుతున్నది. ముందుకు అడుగు వేసే గమనం, ఇంకా ఎక్కువ తీవ్రగతిని పొందింది, దశలు ఒకదాని తరు వాత ఒకటిగా శరవేగంతో వస్తున్నాయి. బహుశా దానిని అనుసరించటం చాలా కష్టం; లేదా ఏ విధంగానైనా కాని, ఒకరు పట్టు సడలకుండా ఉండటానికి జాగ్రత్త పడకపోతే, ఒకరిని చాలా ఎక్కువ తొందరగా మునుపటి కంటె ఎక్కువగా వెనుకపడేటట్లు చేస్తుంది, ఒకరు ఆలస్యం అవుతున్న అనుభూతిని పొందుతారు లేక నిర్లక్ష్యం చేయబడినట్టి భావన పొందుతారు. విషయాలు చాలా తొందరగా మార్పు చెందు తున్నాయి.

నేను చెప్పదలచుకొన్నది, దర్శనం సమయాలు ఇంత జనప్రవాహంలో అంతరంగ పురోభివృద్ధికి పని చేయవు — అనగా, ఆశ్రమం లోపల — బయట బాహుళ్యం మూలంగా. ఈ రోజులను మేము ఉపయోగించే విధానం కొంత వేరుగా ఉంటుంది. మొత్తం మీద విశాలమైన క్షేత్రాల లోకి ముందుకు దూరంగా వెళ్ళధానికే, చాలా

సుదూర ప్రదేశాలకు చేరడానికే ఉద్దేశించ బడింది. కాని ఏకాగ్రత తక్కువ ఉంటుంది, జన సమూహం ఎక్కువగా ఉండటం మూలంగా ఈ అసౌకర్యం ఉంది, అది ఎప్పుడూ ఉంది, కాని, మొదట్లో కంటే ఈ గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా అది చాలా ఎక్కువగా ఉంటోంది. ప్రారంభంలో ఇంత జనసమూహం ఉండేది కాదు; బహుశా జనసమూహ లక్షణం కూడా కొంత భిన్నంగా ఉండేది.

CWM 8:262-63 శ్రీమాత

అనువాదం; డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

అంతర్గతమైన గొప్ప ఆశ్రమం

జ్ఞానుల సమాజం ఏర్పడటానికి అవసరమైన నియమ నిబంధనలు

మన ఆశ్రమము చాలా కాలము 'కొందరు వ్యక్తుల సమూహం' గానే వుండేది. వారికి ప్రత్యేక భావజాలం వుండేది. అందరినీ సమన్వయం చేసే వ్యవస్థ ఆశ్రమంలో ఉండేది కాదు. చూట్టానికి ఒక సమూహంగా వున్నా చదరంగం బల్లపై బంట్లలాగా విడివిడిగానే ఉండేవారు. కాకపోతే ఒకే ప్రదేశంలో ఉండడం వలన కొన్ని కట్టుబాట్లకు లోబడి మెసలేవారు. వ్యక్తిగతంగా వారు పరిణతి చెందుతున్నారో లేదో అది వారికే తెలియాలి. ఇతరులు అంతగా పట్టించుకునేవారు కాదు. పూర్వపు ఆశ్రమం అందు వలన కేవలం ఛాయామాత్ర వ్యవస్థగానే ఉండేది. చాలా కాలం ఇలాగే గడిచింది. ఆశ్రమంలో ఒక సంఘటిత వ్యవస్థ ఉంటే మంచిదని ఈ మధ్యనే అనిపించింది. ఆ వ్యవస్థ కేవలం ఆశ్రమవాసులకే పరిమితం కాకుండా ఆధ్యాత్మికంగా 'శ్రీఅరవిందుల శిష్యులము' అని చెప్పుకునే వారందరికీ ప్రయోజనం కలిగించేలా ఉండాలని కూడా అనిపించింది. 'అతిమానస శక్తి' భూ వాతావరణంలో ప్రవేశించిన నాటి నుండి నిజమైన సమిష్టి జీవన విధానం మరింత అవసరమని అనిపించింది. కేవలము భౌతిక జీవనానికి సంబంధించినదే కాకుండా "జ్ఞానుల అతిమానస వ్యవస్థ" గా అది రూపొందాలి. దీన్ని సాధ్యం చేయాలంటే ఇక్కడ ఉన్నవారంతా అతిమానస చేతనతో పని చేయాలి. వ్యక్తిగత పరిపూర్ణత్వం సాధించ లేకపోయినా, ఆ లక్ష్యానికి సుదూరంలో వున్నా, ఈ దిశగానే కృషి చేయాలి. దానిని 'సామూహిక వ్యక్తిత్వం' అని కూడా

అనవచ్చు. నిజమైన కలయిక, లోతైన అనుబంధం అనేవి చాలా అవసరమని గ్రహించి, ఆ దిశగా చర్యలు చేపట్టాము.

మానవ మనస్తత్వం సహజంగానే వ్యష్టి కేంద్రంగా పని చేస్తుంది. అందువలన కొంత అలజడి వచ్చిన మాట వాస్తవమే. కాని అది భౌతిక విషయంలో కాదు. పద్ధతులు దాదాపు పూర్వ విధంగానే వుండేవి, కాని కొంత లోతైన చేతనతో. ముఖ్యంగా చెప్పదలచుకున్నది ఏమిటంటే ఇది కొంత అంతర్గత పరాధీనతను కూడా సృష్టించింది. ఆ విధంగా వ్యక్తిగత స్థాయి సహజంగానే కొంత తగ్గింది — చాలా కొంచెమే అనుకో — కాని అందరిలో ఇలానే జరిగిందని కాదు. సమానత్వ భావన ఇది వరకే ఏర్పడిన వారిలో తగ్గ లేదు. మొత్తం మీద సాధారణ పరిస్థితి దిగజారిందని అనుకోవద్దు. అది ఇదివరకటి కన్న ఉన్నత స్థాయిలోనే వున్నది. కొద్దిమందిలో అది దిగువ స్థానంలో ఉన్న మాట నిజం. ఈ పరస్పర సహకార సమానత్వంలో అట్టివారు ఏదో భారాన్ని మోస్తున్నట్లు భావిస్తూ అందరిలో ఇమడలేక పోతున్నారు. ఈ స్థితి తాత్కాలికమే. బహుశః పరిస్థితి చక్కబడ వచ్చు; స్పష్టమైన అభివృద్ధి నెలకొనవచ్చు.

CWM 9:173-74

బయట ప్రపంచంలోని యోగాలు ఇంతకంటే ఎక్కువ కష్టసాధ్యమైనా, అవి కూడా పరిపూర్ణమే

రెండు పడవలపై కాలు మోపడం ప్రమాదకరం. అటు ఒక కాలు, ఇటు ఒక కాలు పెట్టనే కూడదు, ముఖ్యంగా ఒక్కొక్కరు ఒక్కో దారిలో పోతున్నప్పుడు. అది ప్రమాదకరం. రెండు విభిన్న జీవన విధానాలను అనుసరించ వద్దని శ్రీఅరవిందులే చెప్పారు. ఏదో ఒకదాన్నే ఎంచుకొని, రెండవ దాన్ని విడచి పెట్టాలి. రెండింటినీ ఒకేసారి అనుసరించటం వీలు పడదు.

ఇందువలన తాను అనుసరిస్తున్న జీవన విధానాన్ని వదలి పెట్టమని కాదు. అసలు మానవలసినది అంతర్గత విధానమే. అది సమూలంగా మారాలి. అలవాటుగా చేస్తున్న వాటిని కొనసాగించ వచ్చు, కాని దృక్పథం పూర్తిగా మారాలి. అలా అని జీవితంలో అన్నిటినీ త్యజించి ఏకాంతం లోనికి వెళ్ళమని నేను చెప్పటం లేదు. ఈ యోగం కొనసాగించటానికి ఏ ఆశ్రమవాసమూ అవసరం లేదు. మౌనము, ఏకాంతము కూడా అనవసరమే. ప్రాపంచిక నేపథ్యంలో వుంటూనే ఈ యోగం

కొనసాగించ వచ్చు. కష్ట సాధ్యమైనా అదే నిజంగా పరిపూర్ణమైనది. ఏకాంతవాసంలో గడిపేవారికి ఎదురపడని అనేక సమస్యలు నిజజీవితంలోనే యోగం కొనసాగించే వారికి ఎదురుపడ వచ్చు. ఒంటరి జీవితంలో సమస్యలు అంతగా వుండవు. సాధారణ జీవితంలో అనేక సమస్యలను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. నీ చుట్టూ ఉన్నవారి తోనూ, నీకు అవసరం ఉన్నవారి తోనూ 'అవగాహన' సమస్యలు ఎదురౌతాయి. దానికి సిద్ధంగా వుండాలి. సహనాన్నే ఆయుధంగా ధరించాలి. చాలా ఉదాసీనంగా ప్రవర్తించాలి. ఈ యోగంలో ఉంటే "ఇతరులు నీ గురించి ఏమి అనుకుంటున్నారు" అన్న విషయాన్ని పట్టించుకోగూడదు. "ప్రపంచం నీ గురించి ఏమి అనుకుంటున్నది" అనే విషయానికి గాని, "నీతో ఎలా ప్రవర్తిస్తున్నది" అనే విషయానికి గాని నీలో ఏ అవకాశం ఉండ కూడదు. అలాంటి భావన నిన్ను స్పృశించనే కూడదు. దానికి నీవు చాలా దూరంగా వుండాలి. సాధారణ జీవితం గడుపుతూ కూడా యోగం చేయటం అందుకనే చాలా కష్టం. ఆశ్రమవాసాలలో ఏకాంతంగా గడిపేవారికి ఈ సమస్య ఉండదు.

ప్రపంచంలో వుంటూ యోగం చేయటం కష్టమే కావచ్చు. కాని కష్టమైనదాన్ని సాధించటమే యోగం. ఇక తేలిక పద్ధతులా! అవి పరివర్తన గురించి ఆలోచించ లేని వారికి వదిలేద్దాం.

CWM 4:377, 378

ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి సిద్ధం చేసే ఉత్తమ మార్గం

బంధనాలను త్రెంచుకోవటం, సమతను పెంచుకోవటం ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి ఉత్తమ మార్గం. "దైవం సర్వాంతర్యామి యనీ, నీలోనే ఉన్నాడు" అని 'భగవద్గీత' కూడా చెప్పింది కదా! అజ్ఞానాంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న ప్రపంచంలోనూ దైవం ఉన్నాడు. ఈ ప్రతిబంధకాలను అధిగమించి వెలుగు వైపుగా, ఆనందం వైపుగా సాగే ప్రయత్నమే జీవిత పరమార్థం. ఆ విధంగా నీకు ఇష్టం లేని విషయాలకు, కష్టం కలిగించే విషయాలకు కూడా పరిష్కారం దొరుకుతుంది. ఇష్టం లేని విషయాలను 'సమత' స్ఫూర్తి తోనే ఎదుర్కోవాలి.

*

బయట ప్రపంచంలో జీవిస్తూ, ఆశ్రమవాసంలో ఉన్నట్లు భావించటం సాధ్యపడదు.

అందరితో కలసి, మెలసి ఉండాల్సిందే; సాధారణ జన జీవనం యథాతథంగా కొన సాగాల్సిందే. అసలు విషయం ఏమిటంటే అంతఃచేతన దివ్యత్వం వైపుగా వికసించి ఆ దిశగా ఎదగాలి. సాధన తీవ్రతను బట్టి కాలక్రమేణా ఇతరులపై మీకు ఉన్న వైఖరి మారిపోతుంది. ఎక్కడ చూచినా దైవస్వరూపమే కనబడుతుంది. క్రమంగా మీ చర్యలు కూడా పాత ప్రపంచపు అలవాట్లు కాకుండా అంతరంగంలోని 'వికసిత చేతన' ను ప్రతిబింబిస్తాయి.

*

సంసార జీవనం సహజంగానే అవిశ్రాంతమైనది. దివ్యత్వపు భావనయే దానిని మార్చగలదు. జీవితాన్ని దైవానికి సమర్పణగా భావించి, అంతరంగ ప్రశాంతత కొరకు ప్రార్థించటమే మన కర్తవ్యం. మానసిక ప్రశాంతత నెలకొంటేనే శ్రీమాత అనుగ్రహం వలన అన్ని పనులూ వాటంతట అవే సవ్యంగా జరిగి పోతాయి. ఆమె దివ్యహస్తాలే అన్నింటినీ స్వీకరిస్తాయి.

ఆశ్రమమే ఈ దివ్య కార్యక్రమానికి కేంద్రం

నా శక్తి కేవలం ఈ ఆశ్రమ పరిధికి గాని, అందులోని పరిస్థితులకు మాత్రమే పరిమితం కాదు. బయట ప్రపంచంలోని యుద్ధ వాతావరణాన్ని, మానవ పరిణామాన్ని మార్చే దిశగా అది పని చేస్తున్నదని నీకు తెలుసు. వ్యక్తుల జీవితాల్లోనే కాకుండా ఆశ్రమ వాతావరణానికి బైట నున్న ప్రపంచం మారటానికి కూడా యోగం ఉపయోగ పడుతున్నది. అట్టి ఆధ్యాత్మిక ప్రక్రియ కూడా నెమ్మదిగా జరుగుతూనే వుంది. అన్నింటికీ ఆశ్రమమే కేంద్ర బిందువుగా వుంటున్నది. యోగసాధన లేనిదే ఆశ్రమానికి అర్థం లేదు. యోగంలో కూడా విభిన్న తత్వాలకు విభిన్న మార్గాలు వుంటాయి. కాని, అన్నిటికి సరిపడే సాధారణ ప్రక్రియ ఒకటే. అట్టిదే దైవానికి లోబడి యుండి దైవత్వపు దిశగా చేతనను వికసింప జేసుకోవటం. వీలయినంత త్వరగా, వీలయినంత వరకు అట్టి పరిణామాన్ని ఆహ్వానించాలి. పైకి వేరుగా కనపడ్డా ఇవి వేరు, వేరు ప్రక్రియలు కావు. వాటి అంతరంగం ఒకటే.

CWSA 35:496

మనసును సంసిద్ధం చేయటానికి చదవటం, అధ్యయనం చేయటం చాలా అవసరమే. కాని కేవలం అవే యోగానికి రాజమార్గాలు కావు అని అతనికి చెప్పాలి. వ్యక్తిలోని

'అంకిత భావమే' సరియైన మార్గం, సాధన కొరకై ఆశ్రమంలో ప్రవేశించాల్సిన అవసరమే లేదు. ఆశ్రమంలో వున్నవన్నీ కోరదగినవే అని చెప్పలేము. ముఖ్య విష యం ఏమిటంటే సాధకుడు శ్రీమాత చేతనతో ఐక్యం కావాలి. తనను తానుగా శ్రీమాతకు సమర్పించుకోవాలి. ఇది త్రికరణ శుద్ధిగా జరగాలి. శ్రీమాత ఆజ్ఞ ఏ రంగానికి చెందినా, అది అంతర్గత చేతనను విస్తృతం చేసే విధంగానే వుంటుంది. ఆమెచే నిర్దేశింపబడిన కార్యక్రమాల నన్నింటినీ ఆమెకు సమర్పణగా భావించి, నిర్వర్తించాలి. అట్లా జరిగిన నాడే ఆమె శక్తి మనపై ప్రసరిస్తున్నట్లు గ్రహించగలము, ఆమె ఉనికి అనుభూతి చెందగలము.

CWSA 35:547,548

బాహ్య, ఆంతరంగిక సామీప్యతలు

ప్ర: సుదూర ప్రాంతాల నుండి శ్రీమాత సహాయం పొందవచ్చా? (అంటే బొంబాయి, కలకత్తాల నుండి) అది ఆశ్రమంలో ఉన్న విధంగానే ఉంటుందా?

సమా: బలమైన ఆధ్యాత్మిక చేతన ఉంటే, దూరంతో ఇబ్బంది లేదు. ఎక్కడ నుంచైనా కొనసాగించ వచ్చు. కాని, అనుభవంలో ఉన్న దానికి, బైట ఉన్నదానికి కొంత తేడా ఉంటుంది. రెండూ ఒకటే అని కచ్చితంగా చెప్పలేము.

*

సాధకుడు: నాకు శ్రీమాతకు సన్నిహితంగా ఉండాలనే వుంది. ఆ విధంగా వ్యతిరేక శక్తుల దాడి నుండి రక్షణ పొందవచ్చు.

సమా: అది సరియైన భావన కాదు. శ్రీమాతకు చాలా సమీపంలో ఉన్నవారిలో, కొందరి విషయంలో నీ కంటే ఘోర విపత్తులు సంభవించాయి. అందువలన భౌతిక సాన్నిధ్యం కాదు, ఆంతరంగిక సాన్నిధ్యం ఉండాలి. అదే రక్షిస్తుంది.

*

ఆంతరంగిక సాన్నిహిత్యమే అవసరం; అదే సహజమైనది. భౌతిక సామీప్యం "ప్రత్యేక అనుకూలత" అని గాని, "సత్వర పురోగమనం" అని గాని అనుకోలేము. ఆ విధ మైన అనుభవాలు దాదాపుగా లేవు. శ్రీమాతను ప్రతి రోజూ దర్శించే వారిలో కొందరు పూర్వం కంటె మరింత అభివృద్ధిని పొందని వారు కూడా కొందరు వున్నారు. అనేక సంవత్సరాలుగా వారిలో ఏ మార్పూ రాలేదు. మరి కొందరి

విషయంలో 'ప్రాణిక శక్తుల' ప్రాబల్యం వలన పరిస్థితి క్షీణించింది కూడా! ఇంకొందరి విషయంలో — శ్రీమాత వద్దకు మధ్య, మధ్య వచ్చేవారైనా — వారి సాధన సక్ర మంగా కొనసాగుతూనే వుంది. ఒక సాధకుని విషయంలో వారికి సంవత్సరానికి ఒక్కసారే శ్రీమాత దర్శనం లభించేది. కాని వారిలో అభివృద్ధి మాత్రం ఇతరుల కంటే చాలా ఎక్కువగానే వుంది. శ్రీమాతపై వారికి గల ప్రేమాభిమానాలు బలంగానూ, తీవ్రంగానూ ఉండేవి. శ్రీమాత దివ్యశక్తిపై వీరికి పూర్తి విశ్వాసం ఉండటమే కారణం.

CWSA: 32:494

*

శ్రీమాతతో సన్నిహిత సంబంధం వుంటే, ఆమె నీ సమీపంలోనూ, నీ లోనూ ఉన్నట్లే! భౌతికంగా దగ్గర ఉండాల్సిన అవసరం లేదు. ఇది సాధించలేని వారు దీన్ని గురించే కోరుకోవాలి. ఇంతకంటే ఏదీ ఆకాంక్షించ వద్దు. బాహ్య సాన్నిధ్యం, ఆంతరంగిక సాన్నిహిత్యానికి మించినది కానే కాదు. భౌతికంగా దగ్గర వున్నవారు కూడా మానసికంగా 'సహారా' ఎడారి వున్నంత దూరంలో వుంటారు.

CWSA 32:495

ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే: ఆంతరంగిక సాన్నిహిత్యాన్నీ, అనుబంధాన్నీ పెంచు కోవాలి, బైట నున్న పరిస్థితులపై ఆధారపడ కూడదు. ఈ విధంగానే అన్నీ సానుకూల పడతాయి.

భౌతికంగా బాగా సన్నిహితంగా ఉండే వారంతా యోగంలో చాలా గాఢతతో ఉన్నారని అనుకోవద్దు. ప్రతి నిత్యం శ్రీమాతకు సమీపంలో ఉన్నవారూ, వంగి, వంగి ప్రణామాలు చేసేవారూ, సాయంత్రపు ధ్యానాలకు అను నిత్యం వచ్చేవారూ ఆమెతో మానసిక సాన్నిధ్యాన్ని ఏడాదికి ఒక్కసారి మాత్రమే పొందేవారు కూడా వున్నారు.

CWSA 32:496 *అనువాదం:* కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

అంతరంగ పరిచయ మేర్పరుచుకొనుట

శ్రీమాత ఏకాంతంలోకి వెళ్లడంతో ముఖ్యమైన సమస్య ఒకటి వచ్చిపడింది. ఆశ్రమవాసులకు ఆమెకు మధ్య నున్న భౌతిక అంతరం ఇంకా పెరుగుతుందా? ఆమె నిరంతరం పర్యవేక్షణ లేకుండా ఆశ్రమ కార్యక్రమాలు నిర్వహించ బడతాయా? ఆమె ఏకాంతంలోకి పోవడంతో సాధకుల ప్రయోజనాలు దెబ్బతింటాయా? గతంలో వలెనే ఇప్పుడు కూడా మన బాగోగులు పట్టించు కుంటారా?

ఏదో ఒక నాడు జీవింతంలో ప్రతి వారు తాను స్వయంగా ఏమై వున్నాడో దానినే పొందుతాడనే విషయం విస్మరించ కూడదు. నా అనుగ్రహం, ఆశీస్సులు ఎల్లప్పుడూ నీ వెన్నంటే వుంటాయి. నా శక్తిపై ఆధారపడేవారి గురించి నేను మామూలుగా తీసుకునే జాగ్రత్తలు ఏ ఒక్క రోజూ విరమించ లేదు.

*

కర్మ చేయి. నా ప్రేరణ, మార్గదర్శకం సదా నీతోనే ఉంటాయి. అవసరమైనప్పుడు నేను నిన్ను భౌతికంగా తప్పక చూస్తాను. అయితే నేను ఈ అవసరాన్ని తగ్గించే పనిలో వున్నాను. ఎందుచేతనంటే పనిలో పరిపూర్ణతను సాధించేందుకు అంతరంగ మార్గ నిర్దేశం తప్పని సరి.

*

నీ విప్పుడు ఇక్కడ ఉన్నావు కాబట్టి, చేయవలసింది ఒక్కటే. గతాన్ని మరిచిపో. ఇచ్చట నీ వాచరించ వలసిన పనిపై ఏకాగ్రత చూపు. ప్రస్తుతానికి నేను నిన్నుతరచుగా చూడలేననేది వాస్తవం. అయితే అంతరంగ సంపర్కాన్ని పొంద గలగటం నీవు నేర్చుకోవాలి. (నన్ను నేను ఏకాంత పరచుకోవటంలో గల కారణాలలో ఇది ముఖ్యమైనది). అప్పుడు నీకు దారి చూపేందుకు, సాయపడేందుకు నీ వెంటే వున్నానని, ఇక్కడ నీ సాధనను సవ్యంగా జరుపుటకు ఇంతకన్నా మెరుగైన పరిస్థితులు నీకుండవని నీసు తెలుస్తుంది.

*

కొన్ని ఆలోచలు, కొన్ని భావనలు, కొన్ని చర్యలు మనుషులను నా నుండీ దూరం చేస్తాయి లేక అవి నాకు, మరొకరికి మధ్య వేర్పాటును సృష్టిస్తాయి, మేమిద్దరం

భౌతికంగా దగ్గరగా నున్నప్పటికీ, అనడం యదార్థం.

*

అమ్మా! మీ తోటి భౌతిక సంపర్కం అనివార్యమా?

కాదు. ఈ భౌతిక సంపర్కం అనివార్యం కాదు. నిజమైన వైఖరి కలిగిన వారికి భౌతిక సంపర్కం శారీరక పరివర్తన ప్రక్రియకు దోహదం చేస్తుంది, కానీ శరీరం తద్వారా లబ్ధి పొందే స్థితిలో ఎల్లవేళలా ఉండదు. సాధారణంగా జన్మదినా లప్పుడు అది అధిక గ్రహణ శీలతను కలిగి వుంటుంది.

*

ఇక పై నేను క్రియాశీల జీవితం గడపను. నీవు ఉన్మీలుడవై వుంటే, సాయం తప్పక అందుతుంది.

CWM 13:78-80

మీ అందరి లోని అంతరంగ ద్వారాలను తెలిచేందుకు అత్యధిక శ్రద్ధ తీసుకుంటాను. ఆ కారణంగా ఏకాగ్రతా చలనం, స్వల్పమైనా కలిగితే, గట్టిగా మూసుకొని వున్న తలుపు ముందు, తాళం చెవి లేకుండా, ఎలా తెరవాలో తెలియకుండా, చాలా కాలం వేచి వుండే అవసరం ఉండదు. తలుపు తెరిచే వుంది. కేవలం నీవా దిశగా చూడాలి, వెన్ను చూప కూడదు.

*

ఎవరికైనా గురువుగా నుండాలనే అత్యాశ నాకు లేదు. జనులందరికి అమ్మగా అనుభూతి చెందుతూ, వారిని నా ప్రేమశక్తితో నెమ్మదిగా ఉన్నత స్థితికి చేర్చడం నాకు సహజం.

CWM 13:82

శ్రీమాత

అనువాదం: యస్. వై. బాషా

చైత్య సంబంధము దూరంగా ఉండవచ్చు

చైత్య సంబంధము దూరంగా కూడా ఉండవచ్చుని మరియు దైవము ఏ ఒక్క స్థలానికి పరిమితం కాడని, అతడు సర్వాంతర్యామి అన్న విషయం నూటికి నూరు పాళ్ళు నిజం. ప్రతి ఒక్కరు పాండిచ్చేరిలోనే నివసించి, లేక శ్రీమాతకి సమీపంలో ఉండటం ద్వారా ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని గడపవచ్చుని లేక ప్రత్యేకించి యోగసాధన ఆరంభ దశలో శ్రీమాత సన్నిధిలో చెయ్యవచ్చుని అనుకోవలసిన అవసరం లేదు. కాని అది సత్యానికి ఒక వైపు మాత్రమే. వేరొకటి కూడా ఉంది. దాని తార్కిక ముగింపు ఆశ్రమ ఉనికి, శ్రీమాత ఇక్కడ ఉండవలసిన అవసరం లేదని, ఎవరికైనా ఇచటకు రావలసిన అవసరం లేదని అనిపిస్తుంది.

చైత్యపురుష సత్త ప్రతి ఒక్కరిలోనూ ఉన్నది. కాని కొందరిలో మాత్రం అదిచాలా చక్కగా వికసించి ఉన్నది. చేతనలో చక్కగా నిర్మింపబడి బయటకు ఎక్కువగా కనబడుతున్నది. చాలా మందిలో అది ఆవృతమై దాగి ఉన్నది. తరచుగా ప్రభావితం చేసే శక్తి కొంచెం కూడా లేక కేవలం నామమాత్రంగా మిగిలి, చాలినంత చైతన్యవంతం కాక లేక ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి సహాయం చెయ్యడానికి తగినంత శక్తి లేక కూడ మిగిలిపోవచ్చు. ఈ కారణంగా ఈ సత్యము దిశగా ఆకర్షితులగు వారికి వారి చైత్య సంబంధాన్ని మేల్కొలిపి తయారు చెయ్యడానికి లేక దానిని తీసుకు రావడానికి, అదే వారికి ఆరంభం కనుక స్పర్శ పొందగలగడం కోసం, ఇక్కడకి రావడం అవసరం. ఈ కారణంగానే చాలా మందికి ఇక్కడ ఉండడం అవసరం. వారు సిద్ధంగా ఉంటే నేరుగా వారిపై పడే ప్రభావము మరియు సామీప్యము చేతనలో చైత్య సంబంధము యొక్క ఎదుగుదలకి కాని లేక అది ముందుకు రావడానికి కాని దోహద పడవచ్చు. స్పర్శ ఒసగబడినప్పుడు లేక వికాసము ప్రభావితం కాబడినపుడు, ఆ క్షణంలో సాధకుడు ఎంత సమర్ధవంతుడుగా ఉంటే, అతడు బాహ్య ప్రపంచం లోనికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత దూరం నుండి కూడా ఆ స్పర్శ రక్షణ, దిశా నిర్దేశం ద్వారా ఈ సంబంధాన్ని నిలుపుకొన గలిగి తన ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో కొనసాగ వచ్చు. కాని బాహ్య ప్రపంచం యొక్క ప్రభావాలు చైత్య సంబంధానికి, మనోవికాసానికి అనుకూలమైనవి కావు, ఒక వేళ సాధకుడు తగినంత జాగ్రత్తగా లేక ఏకాగ్రచిత్తుడు కానప్పుడు చైత్య సంబంధము కొంత సమయం తరువాత

చాలా సులభంగా పోగొట్టు కొనవచ్చు లేదా అది మసి బారవచ్చు, వికాసము కుంటువడ వచ్చు, ఉన్న చోటనే నిలిచిపో వచ్చు లేదా ప్రతికూల ప్రభావము మరియు కదలికలచే నాశన మవవచ్చు కూడా. కనుక ప్రభావ కేంద్రము దిశగా తిరిగి వచ్చి సంబధాన్ని తిరిగి పొందడము లేక వికాసము కొరకై ఒక నూతన పురోగమన ప్రేరేపణ అనేది అవసరమని తరచు భావించబడినది. సమయం గడిచిన కొలది అటువంటి సామీప్యమున కైన అభిలాష భౌతికమైన కోరిక కాదు, అహంభావ ప్రేరిత హఠము లేక ప్రాణిక హేతువులో కలిసినపుడు మాత్రమే అది ప్రాణిక కోరిక అవుతుంది, కాని కేవలము ప్రశాంతమైన, లోతైన, సందడిలేని, తత్తరపాటు లేని హఠము లేని చైత్యప్రాణి యొక్క అభీష్టం అయినప్పుడు మాత్రము కాదు.

ఎవరయితే పిలువబడరో లేక ఆశ్రమములో కేంద్రశక్తి యొక్క బలము మరియు అస్తిత్వము యొక్క ప్రత్యక్ష ఒత్తిడికి లోబడి ఆశ్రమములో నివసించుటకు అనుమతించ బడరో, ఇది వారికి ఉద్దేశించబడినది కాదు. ఆరంభ దశ నుండి ఎవరయితే పిలువ బడతారో, ఎవరు సంసిద్ధులై ఉన్నారో, ఏ కారణము చేతనయినా యోగము కొరకై సృష్టించబడ్డ ఏ పని చేయుట కొరకైనా ఎవరు భాగస్వాములు గావింప బడతారో వారు ఆశ్రమంలో తప్పనిసరిగా జీవించాలి. వారికి ఈ వాతావరణంలో నివసించడం, సామీప్యము అనునవి అనివార్యమైనవి. దాని నుండి విడివడడం వారికి ఒసగబడీన అవకాశాన్ని త్యజించడం, ఒసగబడిన ఆధ్యాత్మిక అదృష్టం నుండి వెనుదిరగడం అవుతుంది. చూడడానికి బయట నివసించేవారి ఇబ్బందుల కన్నా వీరి యొక్క కష్టాలు అధికంగా కనిపిస్తాయి. కారణం జాగ్రత్తగా ఉండడము, ఒత్తిడి కూడా అధికమే కాబట్టి. కాని దానికి సమానంగా వారు ఎంపికకు, పిలుపుకు తగినట్లు విశ్వసనీయు లైనప్పుడు వారి ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి దోహదపడు విధంగా వారికి ఇవ్వబడిన గొప్ప అవకాశం, శక్తి, వికాస పరిణామంపై ప్రభావము కూడా చాలా గొప్పవే.

CWSA 35:574-76 — శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. విజయలక్ష్మి

వ్యక్తిగతమైన ప్రత్యేక బంధము

ఆశ్రమంలో ప్రతి చోట శ్రీఅరవిందులు ఇప్పటికి చాలా కాలం క్రితమే పెట్టించిన ఈ గురుతు మీ కందరికీ తెలుసు: "శ్రీమాత ఎల్లవేళలా మిమ్మల్ని గమనిస్తున్నట్లుగా ప్రవర్తించాలి, ఎందుకనగా ఆమె ఉనికి ఎల్లప్పుడూ యదార్థంగా ఉన్నది".

ఇది కేవలం ఒక నుడికారం కాదు, సాధారణ పదముల బంధం, కాదు, అదొక వాస్తవము. నేను యదార్థంగా మీతో ఉన్నాను, సూక్ష్మదృష్టి గలవారు నన్ను చూడగలరు.

సర్వ సాధారణ రీతిలో నా దివ్య క్రియాశక్తి నిరంతరం పని చేస్తూనే వుంటుంది; నీ యొక్క అస్తిత్వ మనోవిజ్ఞాన సంబంధిత అంశాల పరస్పర అనుబంధ బాంధవ్యాలను సర్వదా సర్దుబాటు చేస్తూ, నీ అంతట నీవునీ స్వభావంలోని వివిధ కోణాలను స్పష్టీ కరించుకొని వేటిలో మార్పు తీసుకురావాలో, వేటిని వృద్ధిపరచాలో, వేటిని తిరస్కరించాలో నీవు గ్రహించ గలిగే విధంగా ఉపకరిస్తుంది.

ఇది గాక, నీకు మరియు నాకు మధ్యన ఒక ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిగత బంధం ఉంది. శ్రీఅరవిందుల యొక్క, మరియు నా యొక్క బోధన వైపు ఎవరైతే మరలి వున్నారో, వారందరితోను ఒక బంధం ఉంది. శ్రీఅరవిందుల యొక్క మరియు నా యొక్క బోధనల వైపు ఎవరైతే మరలి ఉన్నారో, వారందరితోను ఒక బంధం ఉంది. ఇచ్చట దూరం అనేది లెక్కలోనిది కాదు. నీవు ఫ్రాన్సులో ఉన్నా ప్రపంచం మరో కొసలో వున్నా లేక పాండిచ్చేరిలో వున్నా, ఈ బంధం సర్వదా సజీవమైనదిగా, వాస్తవమైనదిగా నుంటుంది. ఇక పిలుపు వచ్చిన ప్రతిసారీ ఒక శక్తిని, ఒక ప్రేరణను, ఒక రక్షణను లేక మరే దానినైనా తక్షణం పంపించవలసి వస్తుందన్న సమాచారం తెలుసుకున్న ప్రతిసారీ, అవసరమైన చర్య నేను వెంటనే చేపట్టుతాను.

నీకు మరియు నాకు మధ్యన వున్న ఈ బంధం ఎప్పటికీ తెగిపోదు. ఎపుడో చాలా కాలం ముందు తిరుగుబాటు స్వభావం వలన ఆశ్రమాన్ని వదలి వెళ్ళినవారి గురించి సైతం, వారి స్థితిని గురించి తెలుసుకుంటూనే వుంటాను, వారి అవసరం తీరుస్తాను. మీరెప్పుడూ వదిలివేయబడరు. నిజానికి ప్రతి ఒక్కరి బాధ్యతను నేను స్వయంగా వహిస్తాను, నా జీవితంలో నన్ను క్షణ మాత్రం కలిసిన వారితో సహా.

CWM 13:73-74

శ్రీమాత

దివ్యజననికి ఎవరు ఉన్మీలనమై ఉంటారో, అంతరంగ సత్తాతో ఆమెకు సన్నిహితంగా నుంటారో, ఆమె సంకల్పంతో మమేకమై ఉంటారో వారు ఆమె బిడ్డలు, ఆమెకు అత్యంత సన్నిహితులు శారీరకంగా దగ్గరగా నుండే వారు కాదు.

CWSA 32:496 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కవితా శ్రీధర్. కె

శ్రీఅరబిందో ఆశ్రమం గురించి శ్రీ నళినీదా గారి అభిప్రాయం

ప్రపంచానికి భూమండల మే విధంగానైతే ప్రతినిధిగా నున్నదో అదే విధంగా భారతదేశం భూమండలానికి ప్రతినిధి. భూమండల పరిణామ క్రమానికి భారతదేశం మాధ్యమం గాను మరియు ప్రయోగశాలగాను ఎన్నుకోబడింది. సమస్త మానవ జాతి ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలన్నీ ఇచ్చటనే గుమిగూడినట్లుగా కనిపిస్తుంది. ఇచ్చట పరిష్కరించబడినవన్నీ దాదాపుగా ప్రపంచమంతటా పరిష్కరించ బడతాయి; ఏ విధంగా ననేది చూపించ బడతుంది. కష్టాలన్నీ ఇచ్చటనే కేంద్రీకృతమైనాయి, ఎందుకనగా ఇచ్చట ఒక సజీవమైన చేతనా శక్తి ఉన్నది; కేవలం అది మాత్రమే వాటిని పరిష్కరించగలదు.

ఆ విధంగానే ఇచ్చట మన ఆశ్రమం మానవజాతి సమస్తం ఎదుర్కొంటున్న కష్టా లన్నింటికీ ప్రాతినిధ్య సంకేతం అని అనవచ్చు — మానసిక మరియు భౌతిక పరమైనవి, దేశానికి మరియు సమాజానికి చెందిన కష్టా లన్నింటికీ. రకరకాల వైరుధ్యాలు మరియు ప్రతికూలతలు, ఆటంకాలు మరియు ప్రతిబంధకాలు, అజ్ఞానాలు మరియు దురభిమానాలు ఇచ్చట ఉన్నాయి. అవి విషయాలను తికమక చేసి, పురోభివృద్ధి మరియు నూతన సృష్టి దిశగా సాగుతున్న పయనాన్ని సాధ్యమైనంతగా ఆలస్యం చేస్తాయి. ఎందుకనగా, ఇది ఎటువంటి స్థానమనగా, ఇచ్చటి ఉపరితలం వ్యతిరేకార్థక కదలికల వెనుక ఒక ఆకాంక్ష మరియు మహోన్నతమైన శక్తి, క్రియాశీలత గల ఆధారభూతమైన చైతన్యం ఉన్నాయి. ఇచ్చట నున్న వ్యక్తులు అనేక రకాల కష్టనష్టాలను ఎదుర్కొనవలసి వుంటుంది కాబట్టి వ్యక్తిగత స్వభావంలోను, సమిష్టి

సాధనలోను వాటి నుండి విముక్తి నొందగల మార్గం కనుగొనవచ్చు.

CWNKG VOL 4:269-70

శ్రీమాత అన్నారు: ఏ విధంగానైతే ఆశ్రమం భారతదేశానికి సూక్ష్మరూప ప్రతినిదిగా నున్నదో, ప్రతి వ్యక్తి తన వంతుగా ఆశ్రమం యొక్క సూక్ష్మరూప ప్రతినిధిగా నున్నాడో, అదే విధంగా భారతదేశం సర్వ ప్రపంచానికి ప్రతినిధిగా లేక సూక్ష్మరూప ప్రతినిధిగా నున్నది. అందువలన ప్రపంచ సమస్యలన్నీ భారతదేశంలో పరిష్కరించ బడాలి. ఎందుకనగా భారతదేశానికి ఆ సామర్థ్యం ఉన్నది, అది దాని విధిగా నిర్ణయించ బడింది. ఎప్పుడైతే భారతదేశం ఆమె సమస్యలను పరిష్కరించుకుంటుందో, ప్రపంచం సైతం తన సమస్యలు ఆ అనుభవం ద్వారా పరిష్కరించ బడతాయని గ్రహిస్తుంది. ఇక ఆశ్రమం, తన వంతుగా, భారతదేశ సమస్యలకు పరిష్కారం చూపుటకు ప్రతీక్షిం చాలి. ఆశ్రమం తన పాత్రను పోషించే స్థాయికి ఎదగ గలదా? కనీస పక్షంగా శ్రీమాత ఉద్దేశించింది అదే. ఇక అదంతా ఆశ్రమ సభ్యులపై ఆధారపడి వుంది.

ఈ సందర్భంలో మనం తప్పకుండా గుర్తుంచుకోవాలి, శ్రీమాత సహాయం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుందని.

*

నూతన సృష్టి ఈ పాటికే ఇక్కడ ఉంది — తనంతట తాను రూపుదిద్దుకుంటూ — ప్రస్తుతం ఆశ్రమంలో గాని బయటగాని ఏమి జరుగుతున్నదో అది నూతన సృష్టి సాధ్యమైనంత వేగంగా ముందుకు రాగలగాలనే ఉద్దేశంతో జరుగుతున్న నూతన అస్తిత్వం ప్రతిష్టితమై వున్న కట్టడం యొక్క ఉపరితల ఆవరణను ఆమె బ్రద్దలు కొడుతున్నది లేదా దానిని నూతన అస్తిత్వం బయల్పడటానికి దానిని కప్పుకొని వున్న జడమైన గట్టి పెంకును బ్రద్దలు చేయడం అనవచ్చు. అది శ్రీమాత తమ స్వీయ శరీరానికి సంబంధించి చేపట్టిన చర్య. ఆమె తమ ఛిన్నమస్తకావతారాన్ని దాల్చింది. ఆమె కూలుస్తున్నవన్నీ స్వయంగా ఆమెకు చెందినవే — ఒక విధంగా, చేవ చచ్చిన కారణంగా నిరుపయోగమైన తమ శరీర అవయవాలను వదిలించు కుంటున్నారు.

ఈ సందర్భంలో, శ్రీఅరవిందుల వాక్యాలను మనం గురుతుకు తెచ్చు కోవచ్చు:

“... ఆ ఘటియ తరచూ, ఘోరమైనదిగా నుంటుంది — ఒక అగ్నిజ్వాల,

ఒక తుఫాను, ఒక సుడిగాలి. ద్రాక్ష సారాన్ని స్రవింపజేసే మరయంత్ర తీవ్ర చాల నాన్ని బోలిన భగవదనుగ్రహం. కానీ, ఎవరైతే వారు ఆశించిన ప్రయోజనం యొక్క సత్యతపై ఆధారపడి ఆ స్థితిని తట్టుకొని నిలువ గలుగుతారో, వారే తప్పక నిలుస్తారు. వారు పడిపోయినప్పటికీ తిరిగి లేస్తారు. గాలిలో తేలిపోతున్నట్లు కనిపించినా తిరిగి వస్తారు. ప్రాపంచికమైన వివేచనా జ్ఞానాన్ని నీ చెవిలో గుసగుస లాడనీయకు, ఎందుకనగా ఇది అనిరీక్షితమైనది ఆసన్నమయ్యే ఘడియ."

CWNKG, Vo;. 6:258

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

1. శ్రీ నళినీకాంత గుప్తగారు శ్రీఅరవిందుల 'మానస పుత్రుడు' గా ప్రాచుర్యం పొందారు. వారు స్వాతంత్ర్య పోరాటం నుండి, ఆశ్రమ జీవితమంతా శ్రీఅరవిందులతోనే వున్నారు. ఆశ్రమ స్థాపకులలో ముఖ్యులు.
2. 'ఛిన్నమస్తక' — దివ్యజనని యొక్క భయంకర రౌద్రరూపం. ఆ రూపంలో ఆమె తమ స్వంత మస్తకాన్ని తామే ఛేదించుకుంటారు,

కృష్ణుడు ఆశ్రమమును ఆవరించుట

శ్రీకృష్ణుడి రక్షణ వెలుగు ఊదారంగులో ప్రసరించ బడుతుంది, అందువల్లనే, అతి సహజంగా అది నీకు శాంతిమయ ప్రశాంత స్థితి యొక్క అనుభూతిని కలిగించింది. శ్రీమాత అంటారు, ఆమె శ్రీకృష్ణునితో సన్నిహితంగా నున్న ఎల్ల వేళలా దానిని గ్రహించానని; ప్రస్తుతం కూడా అది ఆశ్రమాన్ని నిరంతరం కప్పి యున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నదని.

CWSA 30:157

శ్రీఅరవిందులు